Anul 1848 în Principatele Române, Bucureşti 1902 vol. III

despre activitatea lui Câmpineanu şi a partidului naţional.

« Mémoire adressé à Riza-Pacha, Ministre de la Guerre de la Sublime Porte, concernant les ressources militaires des Valaques ».

« ... En 1839, le Colonel Campiniano, chef du parti national, muni d'une supplique de la part des bons Valaques, est venu à Constantinople. Il n'avait eu le temps de faire encore aucune démarche, qu'il était obligé de s'embarquer pour la France, afin d'échapper aux poursuites de Mr. Metternich. Plus tard, rentré dans le pays, il fut enfermé pendant trois ans dans une prison d'Etat. Le parti national ou valaco-turc, persecuté dans le pays, calomnié auprès de la S. Porte, s'est soutenu néanmoins, et aujourd'hui c'est tout le pays. Il a été assez fort dernièrement pour opérer le grand changement, qui vient d'avoir lieu, sans la moindre secousse ».

J. Héliade-Radulesco. Mémoires ---.

1848

Câmpineanu ca om politic.

Brătianu când a gustat pentru prima dată din politică ar fi spus lui Câmpineanu că-l pune pe frontiera guvernului, răsturnând locotenența domnească. Câmpineanu era însă «om capt și cu experiență» și știa pe cine îl așeză capitala. «Et d'ailleurs, renverser la lieutenance, si même cela était possible, c'était renverser un gouvernement reconnu par le commissaire de la Porte. Campineano ne voulait pas pousser les choses à cette époque jusqu'à blesser le divan impérial». Apoi Câmp. mai știa că Suleiman Paşa va fi înlocuit cu Fuad Efendi care va veni cu noi instrucții pentru a dizolva guvernul. Câmpineanu «n'aurait pas désiré se trouver à la tête d'un gouvernement doublement irrégulier. Il préférait se trouver en dehors, car peut-être que, selon ses espérances, il était désigné pour être la future caimacamie, et peut-être, pour le dominiat. On peut juger Campineano d'après ses réponses dans un de ses entretiens avec Suleyman-bacha.

– Êtes-vous pour la constitution, monsieur? lui demanda le commissaire impérial.

– Ce n'est pas moi qui l'ai faite, lui répondit Campineano.

– Vous êtes donc avec les réactionnaires? ajouta Suleyman-bacha.

– Je sers sous le gouvernement constitutionnel, répondit... Camp.

Vu cean împrejurările favorabile ca I. Câmp. să poată privi favorabil pe Brătianu. «Campineano, par suite de son expérience avait fini par se débarrasser de toute liaison fatale des hommes égarés. Les Golescu avait commencé à devenir l'instrument d'hommes semblables. Par Campineano, la réaction possédait un homme prudent et conséquent, et la cause libérale en Valachie, comme partout ailleurs, eut pour ennemis les plus dangereux ses propres amis. Dès ce moment, Campineano ne passa aux yeux de Bratiano et de Rosetti que comme un renégat».

285-286.

I. Albini = 1848 în Principatele Române, Bucureşti 1910.

La 13 Sept. 1848 Guhamel şi Freud numesc noul ministru regulamentar. I. Câmpineanu e la departamentul „Controlului". (p. 153).

Câmpineanu ministru.

M. A. Ubicini : Valahie

Cîmpineanu membru al cîrmăcămiei ministeriului de sub (25 Sept. 1848 - 1 Mai 1849).

« Le nouveau ministère ne fut composé que d'hommes sans valeur ou sans principes : Alexandre Grégoire Sturza, aux finances ; Constantin Poutza, à la justice ; Constantin Bello, à l'instruction publique et aux cultes ; Jean Philippesco, à l'intérieur ; Jean Voïnesco, ancien chef de l'état-major et cousin de l'ex-secrétaire d'État, à la police. Cîmpineanu, qui seul conservait un reste de popularité, quoique sa conduite dans les derniers événements fît peser de graves soupçons sur son caractère, fut exilé du ministère de la justice dans celui du contrôle. Ministerul un era decât de formă. Rusia guverna prin generalul Duhamel.

p. 193.

N. Georgescu-Tistu: Ion Ghica, etc.

Ion Ghica și candidatura lui Câmpineanu la tron.

Ion Ghica scrie lui Golescu zis Negru sau Arăpilă, din Constantinopol, 14 Iulie 1849. –

Se pronunță pentru candidatura lui Nicolae Golescu care e brusc răpit de Turci. (p. 107-108).

« Vois, jusqu'ici, je ne patronnai ni une candidature, ni celle de Campineano ». (p. 109).

C. D. Aricescu: Corespondința secretă și acte inedite ale capilor revoluțiunii române de la 1848, I, București 1873.

Ce a spus Câmpineanu lui Palmerston la Londra.

(Un extras din convorbirea lui Heliade cu Palmerston la 1850).

Câmpineanu «aspira la independință» și voia «să lucreze în consecință».

(p. 94).

Cretzianu Al.: Din arhiva ---- I, etc.

Însemnare Brătianu cele câteva date asupra Principatelor, ce cumpărească. (Concept).

[Paris] Octombrie Noembrie 1854.

Domnule meu,

«Am un unic proect pentru a cărui înfiinţare trebue protecţie şi ajutor. Daţi-mi dar voe să mă adresez la dv. ca la unul ce doreşte poate şi face binele Românilor mai mult decât oricare altul. Sunt norocit să cunosc aici câtiva deputaţi mai de aproape şi mi-au propus să le comunic pentru deschiderea Camerii un memoriu asupra Principatelor. Am bună nădejde. Sunt încă că multe puncteri atingătoare de al meu subiect îmi sunt necunoscute, aveţi bunătate, domnule meu, să-mi însemnaţi cele mai principale într'o mică notă şi să mi le trimiteţi însoţite de ale dv. băgări de seamă. Voi dori să fac acelaşi pentru camerele engleze. Persoane bine informate mă încredinţează să de mă voi putea repezi cu însumi pentru câteva zile în Englitera, mi mă voi căi. Când aţi găsi-o cu cuviinţă şi când v'aţi afla în bune relaţii cu consulul englez, bine ar fi să-mi dobândiţi dela dânsul o hârtie prin care să poci asigura persoanelor ce voi vedea la Londra, că cercacele mele adevărata poziţie: deşteptarea credinciosă a dreptului, trecutelor şi a dorinţelor Moldo-Valachiei. Se cuvine înţelept să mi-mi răspundeţi, mulţumiţi-vă vă rog să mă cinstiţi cu trimiterea hârtiilor ce iau libertatea să reclam dela al dv. patriotism. Şi voi să le am cât mai curând, pentru cumul voce de se va putea. ---->>.

(p. 114-115).

C. D. Arseru: Corespondința, etc. III, Bucuresci 1874.

Câmpineanu membru al Divanului ad-hoc.

Reșid Pașa a cerut lui Știrbei în 1853 să părăsească țara. Divanul ad-hoc adresă lui Știrbei un raport la 28 Iulie 1853, rugându-l să un părăsească țara căci s'ar desorganiza administrația. Le crede că numirea va lua în considerare această rugăminte. Printre cei cari iscălesc raportul e și D. Câmpineanu. —

(p. 123-124).

Ion Ghica = Discursul, ed.

Câmpineanu director de ministeri.

Înainte de 1833, dovedind aptitudini în politică și administrație <<a fost numit director de ministeri; atunci cariera militară a devenit pentru bărbatul nostru nouă și astă-e amestecat în vârtejul și în preocupațiunile luptelor politice>>.

(p. 46).

Th. Duzinchevici: Documente din arhivele polone relative la istoria Românilor, Vălenii-de-Munte 1935. —

Planurile de unire a tuturor Românilor și de colaborare cu Polonii propuse celui mai Român, un sobor câmpinenesc ținut, și mult din anul 1833.

p. 4-7.

Ioan C. Filitti = Brăiloiștile, etc.

I. Câmpineanu deputat.

Prima sesiune a adunării obștești din Țara Românească s'a deschis la 29 Noembrie 1831 și s'a închis la 5 Aprilie 1832.

A doua sesiune s'a deschis la 1 Noembrie 1832 și s'a închis la 25 Martie 1833.

In această sesiune, ca deputat de Brăila, e și Ion Câmpineanu.

p. 242.

M. A. Ubicini = Valachie, Moldavie, Bukovine, Transylvanie, Bessarabie, Paris 1856 (in Provinces danubiennes et roumaines).

Câmpineanu și rosirea Domnului Alex. Ghica (1834).

« A Giurgevo, où il devait purger sa quarantaine, Alexandre Ghica trouva le colonel Campiniano, qui, s'enfermant avec lui dans le lazaret, s'efforça de lui inculquer les principes d'un patriotisme ardent et éclairé, l'exhortant à s'affranchir de la tutelle de la Russie pour s'appuyer sur le parti national. L'hospodar comprit la grandeur du rôle qu'on lui destinait ; mais il manqua de force pour le remplir ».

p. 147.

Bellaï

Ion Ghica = Discursul, etc.

№ 1

Câmpineanu deputat.

La 1834 e ales al jud. Brăila. Câmpineanu cu fostul său șef de regiment [illegible] Emanoil Bălcanu și cu prietenii din copilărie fanariotul Russet și Grig. Cantacuzino, au alcătuit în Obștească Adunare un grup aparte. «Acești patru barbați au pus baza principiilor care trebuiau să-i conducă la reformarea celui Regulament [al Organic], ținând totodată a se folosi de dispozițiunile ale bune cuprinse întrînsul, pentru a dota țara cu școli, a înființa comunicațiuni lesnicioase între centrele de producție și export cu centrele de consumațiune, a regula cursul gâșelor și a le face plăcătoare, a sili pe împiegații administrațiunii a se ține în marginile atribuțiunilor lor, a face justiția independentă de influența Guvernului și de fluctuațiunile politice, a pedepsi abuzurile și prevaricațiunile și a obliga pe fiecare la paza legilor». Omul modest al cărui Câmpineanu a devenit curând majoritatea Camerei. Împreună cu Iancu de Hârșova și Ilarion de Argeș, făcea parte din grup. Acesta «a cenzurat cu severitate actele Guvernului, a cercetat totdeauna fără preget socotelile vistieriei și pentru cheltuielile ce [le] găsea făcute fără de a putea fi justificate prin voturile Adunării sau prin legi speciale, obliga pe miniștri a le restitui tezaurului, împreună cu acele determinate dela destinațiunea lor, împotrivindu-se necontenit la cheltuieli nesocotite și neplăcătoare». Guvernul a voit să-l scape de control prin intimidare. Omul recomanda prin

mesajul, Mitropolitului, ca președinte al Camerei << să distrugă spiritul răsvrătitor și primejdios ce ziceau că se introdusese în adunare și să nu o lase să se conducă de niște intriganți și ambițioși ca Ioan Câmpineanu, Ioan Heliade și Grigorie Cantacuzino >>. La acest mesaj << Camera a răspuns printr'o adresă prin care punea sub ocrii Domnitorului imparțialitatea și neguvernarea miniștrilor.

(p. 48-49).

M. A. Ubicini : Valachie. –

Rolul lui Câmpineanu în Obștească Adunare.

Opoziția în timpul lui Al. Ghica se împărțea în două: partidul liberal sau «la jeune Roumanie» care tindea la reconstituirea nației române; și partidul rusesc alcătuit din dușmani personali ai lui Ghica și care consulta de consulul general Ruckmann. Ghica știa să aleagă. De frica Rusiei a refuzat de trei ori mulți din oamenii lui Câmpineanu. În Adunare, Câmpineanu, I. Roseti și Gr. Cantacuzino «ne cessaient de censurer hautement les malversations du pouvoir, la dilapidation des deniers publics, le malaise croissant du pays causé par l'incurie du gouvernement, et plus que tout les menées corruptrices du consulat russe, dont il se rendait le complice». Ghica adresează Adunării un ofis în care denunță pe cei trei liberali ca terbelători ai ordinii publice. Mitropolitul, în numele Adunării, un numai că a protestat împotriva ofisului, dar chiar «se fait accusatrice à son tour et reproche à Hospodar ses faiblesses, l'incapacité notoire de son frère Michel, dont il a fait son principal ministre, la vénalité et le mauvais vouloir de ses collègues C. Cantacuzène et Barbo Stirbey». În anul 1837 tehnicul să se facă noi alegeri. Ghica fuse totul în mișcare ca să nu reușească Câmpineanu și tovarășii lui. Țara însă îi ales. (p. 149–151).

Félix Colson = De l'état présent et de l'avenir des principautés de Moldavie et de Valachie; suivi des traités de la Turquie. ..... Paris, 1839.

Opoziția din Adunare împotriva lui Ghica.

« Les malversations journalières, et l'incapacité reconnue du prince Ghika, avaient fait naître dans l'assemblée un grand parti qui censurait publiquement ses actes administratifs, qui voulait le règne des lois, et frottait un oeil sévère sur toutes les dilapidations. Ce contrôle dirigé par les députés qui s'opposaient aux vues corruptrices de la Russie, dont l'hospodar n'était que l'instrument servile, obligea le prince d'adresser à l'assemblée un office dans lequel il signale les vues secrètes de trois chefs du parti national, Campiniano, Roselli, et Cantacuzène. Il invite l'assemblée à ne plus se laisser guider par leurs conseils, et recommande au président d'extirper cet esprit dangereux contre lequel il se verra forcé de sévir. Mais l'assemblée repoussa cet office avec énergie, et, dans sa protestation, elle lui reproche sa mauvaise et l'incapacité de ses ministres ».

Félix Colson : de l'état - -.

Alegeri noi pentru adunarea care avea să revizuiască Reg. Organic.

« L'hospodar mit tout en oeuvre pour écarter le parti national de la députation; il eut recours aux faux témoignages, à la calomnie; les préfets eurent l'ordre d'intriguer, d'intimider, d'acheter des électeurs; la Russie elle-même éclairée sur les vues du parti de l'indépendance trempa dans toutes ces sourdes manoeuvres ». Electorii aleși, însă, pe cărturarii și ceilalți antirusiști.

91-92

Cu toată insistența baronului Ruckmann de a se introduce în Regulament modificările impuse de Rusia, Adunarea refuză invocând tratatele. La 17 Iulie 1837 Ruckmann cere lui Sturdza printr-o notă ca să ia măsuri împotriva adunării. Drept urmare Sturdza printr-un ofis « retira la copie du règlement à reviser, et annula tout le travail relatif à la révision du règlement ». Cu toate că ministrii s'au opus ca adunarea să răspundă la ofis, aceasta a răspuns la 21 Iulie, protestând împotriva ofisului. Adresa de răspuns la ofis, cu toată opoziția miniștrilor fu votată cu o majoritate de 3/4. Pentru actul de închidere al adunării din partea lui Sturdza a venit târziu, după ce adresa era votată, miniștrii înspăimântați au luat măsuri: « des sentinelles furent placées à la porte, pour empêcher

Ion Slrica - Scrieri Vol. III. — —

Câmpineanu și revizuirea Reg. Organic.

„Colonelul Câmpineanu luase în mână apărarea drepturilor României. Cuvintele acestui deputat au fost toxinul care a deșteptat pe boierii din letargia în care se aflau. Mulți tineri, care petreceau o viață de trândăvie și de desfrînare, și aspirau cea cită mare dreptate astăzi, au părăsit petrecerile și cărțile au alergat sub bandiera Câmpineanului, au pus rețeaua pe studii și au adus mai în urmă țării servicii însemnate.“

(p. 114).

Ion Ghica = discursul, etc.

Câmpineanu și revizuirea Reg. Organic.

Consulul nostru a început a face propagandă intensă pentru a-și trimite în Adunare creaturile sale și astfel pentru a înlătura partidul național. Alegătorii ruși, grație activității lui Câmpineanu, Russet și Cantacuzino, au respins «candidaturile oficiale... trimițând în Obștească Adunare pe bărbații consultați de Consul și de Servet». Din cauza adăugirilor făcute de Rusia la Reg. Org. a fost în Adunare discuție. «Câmpineanu a stat la tribună, arătând cu o elocință rară că prin această modificare se atacă nu numai drepturile ab-antiquo ale țării, dar chiar și tratatele dintre Rusia cu Poarta, și mai cu deosebire tratatul dela Adrianopol și hatișerifiul dat cu ocaziunea investiturei Principelui Alexandru Ghica la 1834, precum și manifestul contelui Witkenstein de la 1828...». Adunarea convinsă de pericol «a respins cu o mare majoritate modificările cerute». Rusia profund nemulțumită intervenii la Poartă. Aceasta, prin logofătul Aristarchi «transformat în capugiu al Porții», cere Adunării să îndeplinească cererea Rusiei. Câmpineanu protestă împotriva încălcărilor aduse drepturilor țării. Deputații convinși și mișcați de cuvântarea lui Câmpineanu, refuzară să subscrie «actul adus de logofătul Aristarchi». Astfel s'a ales Obștească Adunare.

(p. 50-52).

I. Eliade-Rădulescu; Zeitgeistul, etc. I

Compromisul și Regulamentul Organic.

Cu tipărirea Reg. Org. a fost însărcinat special, Eliade.

Ioan Comprisianu a fost însărcinat de «ministerul militar» ... «spre a face corectura capitolului despre miliție». (p. 162).

În anul 1836, o comisiune specială aleasă din sânul Adunării generale și din care făcea parte, în afară de alții, și I. Comprisianu, trebuia să discute proiectele de legi adoptate în anii 1833, 1834 și 1835 și să le încorporeze la Regulamentul Organic. (p. 165).

Cum a procedat Eliade pentru a-și câștiga partizani pentru protestarea împotriva articolului adițional la Reg. Org. introdus prin tratatul și care ne răpea autonomia, a se vedea pag. 165-174.

Ioan C. Filitti = Domniile române sub Regulamentul Organic 1834-1848, Bucureşti 1915

I. Câmpineanu opozitionist în alegeri.

Pentru un loc în Prahova candidează în decembrie 1836 un favorit al guvernului, care a şi reuşit, şi Grigore Cantacuzino care, între altii, era spriginit şi de I. Câmpineanu. Notabilii din Ploeşti fac o jalbă cărmuirii jud. Prahova împotriva lui Câmpineanu şi a partizanilor, afirmând între altele: «c D-lor voes cătiva sunt hotărâti cu ajutorul să stea ca Rusia să nu mai poată nimic să facă în pământul nostru». (p. 41-42).

Ioan C. Filitti: Documente, ct.

I. Câmpineanu și Reg. Organic.

Rămâne când de exemplu Moldova, cum ca Țara-Românească să fără veștirea Reg. Org. fără existență. Vodă, de teama Rușilor, cum acelor bucuri sale ofrezitie prin Ofisul domnesc din 20 Iulie 1857. Adunarea ~~Opozitia~~ însă a protestat la 21 Iulie în acis, când domnă și I. Câmpineanu. Adunarea a votat protestul cu 24 voturi contra 3 și 5 abțineri.

(p. 51-52).

Jean C. Flitti : Journaliste, fr.

Cinquième membre du comité de rédaction de Rev. Organisation.

Rédigeait déjà en 1837.

(p. 58)

N. Iorga = Generația de la 1840 și 1848 față de concepția unității politice a poporului românesc. (Neamul Românesc XVII Nr. 117, Miercuri 31 Mai 1922)

Coaliția contra lui Alex. Ghica.

S'a închegat în adunare turcă din 1836. << Luptând contra lui, [Ghica] această coaliție căuta să lovească în Puterea protectoare care introdusese celebrul „articol adițional">>. Coaliția era compusă din:

Grigore Cantacuzino, Băleanu fiul Barbului, Fără satiricul, Aga Filipescu, Iancu Roset și Iancu Câmpineanu.

Ioan C. Filitti: Domnia, ed.

Câmpineanu și școala.

„La 1835 (Ian.) se înființează cea dintâi școală de agricultură, rațională .... de care și pusă sub supravegherea unei comisii, din care făcea parte, ca membru, și Câmpineanu. Școala era instalată la Pantelimon.

(p. 226.

Ioan C. Fălticeanu: Domeniile, etc.

Câmpineanu ziarist.

«La 1837 apare..... Curiosul, cu subtitlul „gazetă de literatură, industrie, agricultură și noutăți", în care scriu Bolliac, C. Bălcescu, colonelul C. Filipescu, colonelul Câmpineanu, Iancu Rosetti și alții».

(p. 253).

S. P. Panaiteanu = Documente, etc.

Tratativele cu Iuliu Stürza pentru unirea Principatelor.

Sub presiunea lui Worowicz, unii naționaliști, printre care frunte capăt întâiul ambițiilor, erau gata să susțină unirea principatelor sub Iuliu Stürza. Cămpineanu aprobă. Colson, în numele lui Cămpineanu, urma să ducă tratativele la Iași cu Stürza. Cămpineanu era gata să susțină la Constantinopol pe Stürza. La mijlocul lui ianuarie 1839 publicul din Iași știa deja de planul alianței și de sprijinul pe care-l acorda englezii. Colson pe la sfârșitul lunei era la Iași. Stürza, pus să privească numai în rezultatul candidatura lui Cămpineanu nu reușește. În întrevederea secretă pe care o are cu Colson și cu consulul francez Huber, Stürza pune să tăie pus capăt influenței rusești și că e pentru întâiul în Adunare în favoarea Principatelor. Urmărește să capete pentru înlăturarea lui Sturza, dar Cămpineanu să-i ție locul. Pentru unirea principatelor și înlăturarea influenței rusești nu mai vrea Stürza să treacă, căci un eșec pe chestia unirii ar ruina definitiv cariera lui. Colson a Basarabiei pregătește și alianța cu Prusia pe care o respinge cu toată insistențele reprezentanților englezi >>. Pentru continuarea tratativelor Stürza trimise la Cămpineanu pe postelnicul Nicolae Sutu. În ziua mișcării de întrevederea lor. Cămpineanu nu voi să renunțe la acțiunea pentru Andrei

→ Verso

și Basarabia și la cooperarea cu Polonia. << Situația va deci a=
cesta și lucrul se va vedea din actiunea următoare a lui Carp în ca=
zul partidului național va trata la Constantinopol pentru unirea
principatelor sub Cuzai Stirza, el își rezervă însă actiunea în Rus
pentru marele plan al unității naționale și alianța cu Polonia >>.

p. 17-18.

G. B. Panaitescu = Planurile lui Ioan Câmpineanu pentru Unitatea Națională a Românilor. Legăturile lui cu emigrația polonă. Cluj 1924. (Extr. din „Arhiva Inst. de Ist. Nat." Cluj 1924.

În toamna anului 1837 Radu Golescu, fiind la Paris, prezintă șefului emigrației polone, principele Adam Czartoryski, o lucrare a: „supra țării sale în care era vorba de ideile de libertate națională. Principele, înțelegând probabil de scriere, spune că ar voi să intre în legături politice cu o persoană care ar reprezenta în Țara Românească ideile emise de Golescu...". (p. 4).

Regretă dar ele scrise de Panaitescu — direct nu i se spune însă — că Golescu i-a recomandat lui Czartoryski pe I. Câmpineanu. (p. 5). —

Cum se stabilește legătura între I. Câmpineanu și principele Adam Czartoryski.

P. P. Panaitescu = Planurile, etc.

Czartoryski trimite un agent la Câmpineanu.

În Oct. 1838, dăruiește drept negustor, Polonul Woronicz, cu numele falș de Carl Werner, venită București. << Era însărcinat să facă propuneri formale partidului național și avea a înmâna lui Câmpineanu din partea principelui Czartoryski bazele unui tratat de alianță polono-român, după aceia trebuia să-și urmeze călătoria în Galiția și Wolhynia, având o misiune pe lângă Polonii de acolo >>. (p. 5).

Bazat mai ales pe observațiile sale dar și cu informații date de Francezul Felix Colson și consulul englez Colquhoun, Woronicz scrise un lung raport asupra Principatelor, adresat lui Czartoryski, și care cuprindea: << cercetare a stării economice, politice și sociale și a stării de spirit a românilor, în special a celor din Muntenia. Partea dela urmă expune pe larg tratativele polono-române pentru ridicarea și liberarea amândoror Raportul e din 10 decembrie 1838 (p. 3038).

N. N. Banaitescu : Românii, etc.

Rolul Polonilor în mișcarea lui Câmpineanu.

Propunerile lui Czartoryski au îndemnat pe Câmpineanu la acțiune, fără urma acestor propuneri «o'a hotărât el să întreprindă pregătirea din țară și misiunea lui în Europa». (p. 12).

«În ce constau propunerile principelui Czartoryski? Nu cunoaștem textul lor, dar ele se pot reconstrui din scrisorile lui Câmpineanu și din raportul lui Wonnicz. Pentru Români era vorbă de unitate națională și de independență. În bazele tratatului „Românii apar ca un singur popor liber și independent." România intră „ca o putere" pe de o parte într'o eventuală coaliție a statelor occidentale împotriva Rușilor, pe de altă parte ca aliată a Polonilor, în cazul unei răscoale a acestora împotriva Rusiei și Austriei. Câmpineanu se legase ca în anumite cazurile să ridice neamul român la răscoala generală, îndată când Polonii aleseră momentul. Țările Române trebuiau să facă o diversiune împotriva Rușilor în cazul răscoalei polone, în ori ce caz aci trebuiau stabilite depozitele de muniții pentru Polonii. Se vorbea despre trimiterea unui agent politic polon la București care să stea în permanență, precum și a mai multor ofițeri pentru organizarea oștirei.

Câmpineanu scrie în adevăr causa polonă ca totul legată de cea românească, singura garanție pentru existența unui stat românesc liber ar fi reconstituirea regatului Poloniei în frunteșa sănătății vedea pe Adam Czartoryski, chiar nici nu ar crede în putința unei Românii până când nu va exista și o Polonie liberă.

Pe temeiul acestor propuneri polone se începu pregătirea mișcării». (p. 12-13).

S. S. Paraschivescu = Planurile, etc.

Câmpineanu și pregătirea misiunii. Manifestul partidului național.

«Deși Worowicz fusese însărcinat să trateze cu Câmpineanu, era necesar ca acesta să fie recunoscut de fapt ca șeful partidului național pentru ca să poată avea legături cu guvernele străine. Și agentul polon cere opoziției naționale o declarație de principii și să-și aleagă un șef». În scopul acesta Câmpineanu și Worowicz străbătean țara în propagandă. «De obicei toate tratările se făceau în casa consulului englez, guvernul englez era perfect informat de ele. Câmpineanu se punea în legătură cu Adelenii și Worowicz hotărâre să trează și el prin Arabia cu recunoașterea lui Câmpineanu, dar din nefericire nu mi-a parvenit raportul asupra trecerii lui prin acea țară». La 1 Noembrie 1838 s-a ajuns la întrunirea opoziției și la redactarea unui manifest care cuprindea ideile și planurile partidului național.

p. 13-14.

«Declarația de principii a partidului național» p. 25-27. În Hurmuzaki XVII pp. 727-8 acest document mai complet—

P. P. Panaitescu - Planurile, etc.

Schimbări în acțiunea partidului național.

Din toți acei care au luat parte la adunarea dela 1 Noembrie 1838 au subscris actul. Cămpineanu nu a fost ales șef cu adeziunea tuturora. << Atunci agentul polon vorbește de schimbare totală în acțiunea sa și de reluarea lucrurilor pe altă bază. Care să fie această nouă bază de acțiune? Se pare că el năzălojduia în numirea lui Cămpineanu ca domn din partea Turcilor și în acest caz era să fie de la sine în capul mișcării >>. În adevăr se vorbea de înlocuirea lui Eliza. << În cercurile bine informate se primise o scrisoare în acest sens din Constantinopol >>. Cămpineanu era sigur că Turcii nu se vor opune; avea și sprijinul Angliei și al agenților poloni. Cămpineanu voia să plece la Constantinopol în ființa lui Eliza. Colquhoun îi dăduse scrisoare de recomandație către ambasada engleză iar Worcell către generalul Chrzanowski (scrie și: Hranowski) șeful emigrației polone din Constantinopol. Cămpineanu mai conta pe 3 milioane viață procurați probabil de boieri din partidul național.

p. 15.

<< Precum se vede intervenise o schimbare în acțiunea partidului național. La început fusese vorba de o insurecție, acum e vorba de o acțiune legală pentru asigurarea fruntii partidului național. (p. 16).

P. P. Panaitescu - Planurile --

Cămpineanu la Paris.

In rap de propagandă, Colson, pentru lămurirea opiniei publice, scrie broşuri şi cărţi în sensul vederilor lui Cămpineanu. << Rezultatul acestei acţiuni fu însă că planurile lui Cămpineanu din secrete ce erau deveniră publice, ceiace îi aduse un mare rău >>. Deşi Cămp. a fost bine primit de primul ministru Thiers şi alţi politicieni << i se spuse că ii avem încă trebuinţă ca putere ajutoare să oprească înaintarea Rusilor în Orient >>. La Czartoryski a avut mai multi discutii asupra problemelor care interesează pe Polani şi Românii. Principele polon l-a ~~vazut~~ recomandat unui ministru francez << La 21 Sept. principele Czart. a căzut de acord "... în vorba deci de un tratat secret de alianţă, care din nefericire nu ne este cunoscut. El trebuie însă să fi fost încheiat pe temeiul propunerilor aduse anul precedent la Bucureşti de Wodzicz şi a corespondenţei dintre Cămpineanu şi Czartoryski... >>.

19-20.

P. P. Panaitescu - Planurile, etc.

Ioan Câmpineanu la Constantinopol.

Spre Constantinopol a plecat un Colson la 20 Febr. 1839. Guvernul englez îl sprijinea prin ambasadorul din Constantinopol, lordul Posonby, îl sprijinea și ambasada franceză. «La Poartă Câmpineanu trată pentru unirea Principatelor sub Mihail Sturza ...». Pentru ca să atragă pe sultan, Câmpineanu propune ca-n fața pericolului amenințat de lupta cu Egiptul să apeleze creștinii din peninsula balcanică și împreună să apere Constantinopolul. În schimb Turcia trebuia să renunțe la tribut și haraci. Anglia, cunoscând, își schimbă atitudinea, căci nu-i convenea ridicarea lui Mehemet Ali și se apropie de Rusia pentru a apăra împreună otomanul. Câtă acum Anglia sprijinise pe Câmpineanu ca să creeze complicații Rusiei. Atunci lordul Posonby îi spune lui Câmp. că Anglia e «în ajun» de a retrage sprijinul. «Ținând că la Constantinopol lucrurile se vor continua în lipsa lui ...», Câmpineanu cu Colson pleacă spre Paris.

18-19.

I. I. Panaitescu = Planurile ---

Călugăreanu la Londra.

A plecat spre Londra, probabil pe la începutul lui Oct. 1839.
A discutat cu lord Dudley Stuart și lord Murphy. În audiențele
lor la Laurenston, Călugăreanu a cerut independența Țării Româ-
nești. Misiunea lui la Londra a eșuat din cauza opoziției angle-
zești.

20-21.

P. P. Panaitescu - Bleumele — —

Cîntecul la Viena

La înapoiere spre țară Cînt. aflarea prin Viena. «Nu știu exact ce cînta Cînt. la Viena, se știe că au avut o întrevedere cu contele Zamoiski unul din aderenții lui Czartoryski și că încercă zadarnic să fie primit de Metternich».

21.

Ion Ghica - discursul, etc.

Familia lui Câmpineanu. Educația lui I. C.

Se mută o cheră Ruxanda pe tată Scarlat. Din cauză că acesta
n'a vrut să ridice o armată ca să ceară alături de Turci contra Austriecilor,
familia a fost închisă mulți ani la Edi-Cule. Ion Câmpineanu nu și-a cu-
noscut tatăl. A fost crescut de fratele mai mare Constantin care a fost închis cu
mama lui. Constantin, educat la școala lui Lambru Photiadi, a crescut
pe Ion în dragoste de țară. L-a trimis la școala lui Vardalah și a lui Co-
mita. L-a avut de profesor și pe nobilul francez Laurençon.

(p. 38-39).

Ion Ghica: Discursul, ca.

Cămpineanu impune ca mitropolit un Român.

După mitropolitul Dionisie Lupu, la tronul lui Cămpineanu, a fost pus mitropolit Grigorie, fostul călugăr dela Căldărușani, un bun Român.

p. 40-41.

Ion Ghica - Discursuri de receptiune despre Ion Campineanu.
An. Ac. Rom. Seria II. Tomul II. Lectiunea II, Bucuresti 1881. —

(Sedinta din 28 Martie 1880).

Câmpineanu orator și naționalist.

„Cei care au auzit pe Ioan Câmpineanu la tribună, vă pot spune că el a fost un orator mare și un apărător aprig al drepturilor naționale. El este acela care a redeschis în România lupta pe tărâmul politic și care prin apărarea ce a susținut în contra acelor ce voiau să ne răpească autonomia, ne-a lăsat o pagină frumoasă în istoria politică a țării".

p. 38

Ion Slica : Discursul, ch.

Câmpineanu sprijinitor al literaturii și artelor.

<< El nu numai că iubea literatura și artele, dar simțea ca poetul și ca artistul >>. Școala pentru artiști și teatrul național sunt opera lui. << Întreaga sa rară al literaturii, el vedea ceva mai mult decât o școală de moravuri ... era pentru dânsul ceva mijloc de a da românismului un avânt și de a deștepta simțul național. .... Câmpineanu n'a scris nici o carte, dar a făcut mai mult : a îndemnat pe toți oamenii de talent din'acea epocă să scrie. Acei cari l-au auzit judecând o operă, sau dând consiliile sale judicioase asupra unei scrieri, știu câtă era de desvoltat într'acel om gustul literar și artistic >>. Cu teatrul național și nisipit mare parte din averea.

(p. 46-47)

M. A. Ubicini - Valachie ...

Câmpineanu și Soc. Filarmonică.

« Le but de cette société, littéraire dans la forme, mais politique dans le fond, et qui rappelait l'ancienne hétairie des Philomuses, était le développement de l'idée nationale dans toute la Roumanie, avec l'autonomie du pays et la suzeraineté de la Porte pour bases. Cultiver la langue, substituer aux caractères cyrilliens qui lui donnent un aspect slave les lettres latines, qui manifestent son origine, l'enrichir par la traduction de chefs-d'oeuvre littéraires de l'étranger, la faire entendre sur la scène, faire de la scène une école de morale patriotique et de politique nationale, éclairer le pays et le manifester en même temps à l'Europe avec son véritable caractère, tels sont les moyens que Câmpiniano, héritier des traditions de Denici Golesco, compte mettre en œuvre pour faire revivre et reconstituer avec le temps la nationalité roumaine. Héliade et Aristias prêtant le concours de leur talent à la nouvelle scène prête à s'ouvrir, il ne reste plus à Câmpiniano qu'à vaincre le préjugé dont sont frappés les artistes dramatiques, et il obtient, de l'hospodar un office par lequel, « le théâtre devant être considéré comme une école, l'acteur est reconnu fonctionnaire public, et après un certain temps de service déclaré admissible à tous les autres emplois ». La jeunesse patriote donna l'exemple; des fils et des filles de boyards ne craignirent pas de se montrer sur la scène .... ».

Ghica a consacré sa epopée nașcarea Romani și un sol compromisă în ochii Rusiei.

p. 148-149.

Bompiliu Elíade = La Roumanie, et. II.

Câmpineanu și Soc. Filarmonică.

« Lorsque, en 1833, le grand boyar Câmpineanu, resté par suite de la mort de son frère, maître de sa fortune et de son sort, voulut contribuer, selon ses moyens, à l'avancement intellectuel et moral de la Valachie, il ne s'adressa pas à cause de sa haste, mais bien aux professeurs anciens et actuels du collège national. C'est avec Héliade, c'est avec Aristia, qu'il fonderas la « Société philharmonique », dont les fruits se faisait connaître prochainement sous les premiers auspices indigènes successeurs de Kisseleff ».

p. 298.

I. Eliade-Rădulescu: Echilibrul, cf. I.

Cum s'a ajuns la alcătuirea Soc. Filarmonice. Eliade și Cîmpineanu.

În 1822 Const. Golescu s'a înțeles cu Eliade să întemeieze o societate secretă cu scop cultural și politic. Eliade a alcătuit statutele. Se vorbea între altele de înființarea de școli, de gazete, de înființarea unui teatru național. Punctul 7 al statutului prevedea „ieșirea din regimul fanariot prin reforme înțelepte sau reînoirea privilegiilor instituțiunii ale țării". „Societatea literară" de mai multe care activa în baza acestui program, ținea întrunirile în casa lui Const. Golescu. După moartea acestuia în 1829, autorul nu precizează, l-a cunoscut pe I. Cîmpineanu. În statutele Societății din Brașov (1822) care erau la Cîmpineanu și din acele ale Societății literare, având aceleași „acelaș scop național", era și Societatea Filarmonică și statutele ei alcătuite de Eliade. (p. 137-140).

Statutele acestea se găsesc în No. 77 a Curierului Român din 1835 Oct. (p. 140)

I. Xenofon [Ion Diacu] - Filarmonica dela 1833. Centenarul primei reprezentații de teatru național în București; București 1934.—

Desființarea Soc. Filarmonice. Cauzele.

Cărturarii era fățiș împotriva lucrului. De aceea această și împotriva Filarmonicii «cu atât mai mult cu cât avea societate era pur națională și mai avea în rândul ei și pe alții ca: Ianeu Roset, Grigore Cantacuzino, Emanoil Bălcescu, tot fețe ce displăceau Rusiei». O altă cauză a fost «și lipsa unui control sever la primirea membrilor în societate. Din cauza ușurinței cu care erau admiși membrii, s'au introdus și mulți nechemați, chiar și răuvoitori, cari în loc să urmeze spre binele comun al societății începură să facă tot felul de uneltiri. Asta a fost și era dintre Eliade și Cârnpineanu pricină dela dezordinile pe care guvernul dorea s'o curme cât mai grabnic spre prosperitatea societății. Atunci au început să circule zvonuri de discordie, prin care Cârnpineanu se voia mai mare decât Eliade, și invers. Aceste rele reușiră să bage zizanie între ei».

(p. 35).

Dimitrie C. Ollănescu: Teatrul la Românii II Bucureşti 1878.
(An. Ac. Rom. S. II. T. XX. Mem. Sect. Lit.).

Cîmpineanu şi Societatea Filarmonică.

Regulamentul Organic înăbuşea libertăţile. I. Cîmpineanu şi Ioan Eliad au înfiinţat la Octombrie 1833 Soc. Filarmonică pentru a putea da „viaţă şi îndreptare voiei neamului". Cîmpineanu, boier mare, patriot, preţuitor al libertăţii „iubitor al artelor şi al literaturei" a luptat şi a sprijinit societatea. „El dacă s'a pus în capul „societăţii Filarmonice" şi a înfiinţat şcoala în care s'au format toţi aceşti artişti dramatici români şi a devenit fondatorul teatrului, a fost că vedea în tot'acest rasu al culturii publice cea mai mult decât o şcoală de năzdrăvănii: un mijloc de a da românismului un avînt şi de a deştepta în poporul simţul naţional". Membrii societăţii „peste o sută la număr" se adunau la Cîmpineanu în casă şi ascultau măsurile ce trebuiau luate pentru înfiinţarea „mai înainte de toate a unei şcoale de muzică şi de declamaţiune ...".

La 19 Ianuarie 1834, Cîmpineanu şi Eliade, pentru că aşa cerea Reg. Organic, aduseră la cunoştinţa Sforiei şcoalelor „că şcoala de muzică vocală, de declamaţie şi de literatură" se va deschide la 20 ale aceleaşi luni. (p. 25-26)

Cîmpineanu nu numai că activa pentru societate, dar o ajuta şi cu bani, în afară de cotizaţia lunară. (p. 39). → A se vedea pe verso →

La 7 Sept. 1834, Cîmpineanu, cu 21 voturi, e ales vice preşedinte al Soc. Fil. (p. 40).

Când la 29 August 1834 se jucă, între altele, piesa Mahomet sau Fanatismul de Voltaire, se dădu prima serie de premii şcoalei, Cîmpineanu a acordat tinerilor artişti o gratificaţie. La fel şi vodă Ghica. (p. 44 nota 2).

I. Eliad = Lucrările Societății Filarmonice dela 1 Decem: 1833 până la 1. Apr. 1835. Publicate spre știința D.D. Soți, București 1835, pag. 11. [Tot materialul din această broșură e folosit în lucrarea asupra teatrului la noi și se găsește în fișele respective = Dragnicheviciu]

I. Eliade-Rădulescu: Echilibrul, etc. I.

Dizolvarea Soc. Filarmonice

<< Din cauza calomniilor și persecuțiunilor ce suferia Soc. Fil., Câmpineanu și Eliade se hotărâră a alege din sânul societății câțiva membri încercați și decișă a se constitui într'o societate secretă spre a-i forma o stângă în generala adunare, cu îndatorire de a susține guvernul în ale legale și patriotice și de a i se opune în orice abatere. Principiile acestei societăți fură cu mult mai progresive decât ale celor precedente..... Fundatorii ei fură Câmpineanu și Eliade, pe lângă care se uniră adunară dintre membrii societății filarmonice alți șase ....>> (p. 151).

Certurile dintre unii membri ai Soc. Fil. (de exemplu cum a fost acesta dintre cezar Boliac poreclit Sarsailă, și Asachi) au contribuit la dizolvarea societății căci guvernul, profitând de neînțelegerile din Societate, se amestecă.. (p. 152-155).

Intrigantii au izbutit să separe pe Câmpineanu de Eliade, dar la 1848 s'au împăcat << spre a mântui țara de anarhie și de cabalele intrigantilor >>. (p. 155).

I. C. Bacalbaşa = Bucureşti, etc.

Ce zice Bacalbaşa de Câmpineanu. Caracterizare.

«Ieşit dintr'un neam boieresc patriot, crescut sub înrâurirea fratelui său mai mare, aprig naţionalist şi dusman al Rusilor, care l-ar fi otrăvit. Câmpineanu are o educaţie pe jumătate în vechiul chip enoit şi moralizant al boerilor veacului XVIII ca elev al dascălilor greci, pe jumătate după chipul educaţiei franceze de idei abstracte, ca elev al emigratului francez Laurencon. Ca şi educaţia sa firea lui e plină de contraste, e omul care stă între două lumi: liberal convins, orator de talent, rămâne cu anume trăsături orientale ale vechilor boieri». (p. 10).

«Tot idealul naţional românesc înfăptuit în zilele noastre se găsea deplin închegat în mintea îndrăsneaţă a acestui boer numit cam dela 1838. Figura lui apare foarte mare, mult mai impozantă decât ne-o închipuiam până acum, e un precursor în faţa căruia pălesc unele figurile oamenilor dela 1848». (p. 12).

Ion Ghica - Discursul, ș.a.

Câmpineanu aspirant la domnie.

Juriștii și cărturarii au negat lui Al. Ghica unicitatea că I. Câmpineanu «este un conspirator și un aspirant la domnie». Se pot «aspirațiunile sale și a celor mai înaintați patrioți; se mărginean în dobândirea autonomiei și în stabilirea unui regim constituțional .... Trecut apoi căderea[29] din domnie, Alexandru Ghica a înțeles ceea ce-l surprase și că acela un era vechiul său amic [Câmpineanu]».

(p. 54-55).

P. P. Panaitescu = Contribuții la o biografie a lui N. Bălcescu
București 1924.

Câmpineanu și proiectul de constituție din 1838-1839.

«Tocilescu spune că în acea epocă, pe la 1838-9, Bălcescu ar fi avut o înțelegere cu I. Câmpineanu pentru cererea unei constituții, al cărei proiect l-ar fi redactat împreună. Acest proiect prevedea egalitate, unire cu Moldova, prinț străin, împroprietărirea țăranilor, emanciparea femeii. În afară de faptul că Ioan Slnica, nepotul lui Câmpineanu, nu pomenește nimic de acest lucru, ce trebuia să-i fie necunoscut, Câmpineanu nu putea cere un prinț străin, el care avea speranțe mai mult sau mai puțin mărturisite de a deveni domn, iar Bălcescu, care era republican, n'a personificat niciodată această idee. Afară Câmpineanu, unul din oamenii cei mai de vază ai țării, n'ar fi ales ca asociat pentru înfăptuirea planurilor sale pe un june de 19 ani, care la acea epocă nu se făcuse cunoscut prin nimic».

(p. 14).

«Originea acestei erori stă în știrea dată de Boiescu II, că, pe când Bălcescu era june, era în relații cu Câmpineanu și Eliade, dar nu era vorba de o înțelegere politică. Aceasta s'a întâmplat din cauză că complotul dela 1840, la care luă parte Bălcescu, urmă după înființarea lui Câmpineanu și o parte din conspiratori îl doreau ca domn. Întemeiat pe această știri și pe comunicații orale necontrolate, Treilescu a pus în circulație știrea eronată despre pretinsul proiect de constituție dela 1838».

(p. 14-15).

I. C. Filitti = Turburări, etc.

Câmpineanu, Colson și Vaillant.

«Firește, admirație vie are Vaillant pentru Câmpineanu. Se înțelege că pe Câmpineanu l-ar fi voit Vaillant stăpân în Principate. Știută însă că nu așa stăpân nu s'ar fi putut menține în scaun. Cele mai bune intenții ale lui ar fi fost paralizate sau de rău sau prin intrigi..... Legătura de idei între Câmpineanu, Colson și Vaillant este deci neîndoioasă. Aceste idei aveau mulți adepți în Principate, mai ales în rândurile tineretului, în care Vaillant punea cu atât mai multe speranțe cu cât se prezentă cu mândrie pe sine și printre francezii care contribuiseră la „redeșteptarea sâmțului național"».

(p. 19-20).

Ioan C. Filitti : Domnia, etc.

Sturdza și Champigneam.

«Din nuta prin care Sturdza se arată [Champigneam], precum de jur va fi fost mulțumit de călătoria lui Champigneam și a lui Colson, pe vremea căreia tocmai avea agenți secreți în Valahia». Scă lui Sturdza nu-i plăcea viscările din povățuitorul lui, în vremile «voia să tragă pleos din turbinările din Țara-Românească».

(p. 145)

Ioan C. Filitti = scrisul, ct.

Modul de activare al lui Câmpineanu.

Ioan scrie felul de naționaliști. Unii, după modelul francez, „credeau că din focul agitației, din orice conflagrație >> va putea trage folos pentru chestia națională. Alții, dintre care făcea parte și Câmpineanu până ce l-a copleșit influența lui Golescu, <<au exclus cu totul ideea unei conducări cu orânduire și făcură câtva timp credit minților-tele românești ale lui Alexandru Ghica >>. (p. 149).

F. Colson : de l'état . . .

Reproduit de case via à le introduca J. Campionum.

« Je connais l'homme vraiment national que les Valaques désirent pour leur chef suprême. Ce choix fera leur bonheur s'il peuvent l'obtenir. Si je désire à mon tour le voir au pouvoir, c'est qu'il fera cesser l'esclavage ; le paysan ne sera plus un serf corvéable et mis à la chaîne à volonté ; il sera citoyen. Les hommes de talent seront honorés ; les arts, l'industrie, le commerce encouragés ; la liberté politique et civile sera garantie, et le pouvoir judiciaire ne sera plus confié qu'à des juges instruits et d'une probité reconnue. Ce ne sont pas là des promesses et des illusions d'espérance, il les a déjà réalisées dans sa vie privée, et c'est son dévouement bien connu aux intérêts de son pays qui lui a gagné tous les cœurs ».

117-118.

les secrétaires de compulser les archives et de s'emparer des papiers: le ministre de l'intérieur prit plusieurs dossiers, et les porta chez le consul de Russie. On voulait donner à l'opposition légale de l'assemblée un caractère de rébellion.». Rukmann devine și mai târziu. Impresia lui Ghica că un nou ministru alcătuit din oameni devotați Rusiei». Apoi, curtea din Petrograd, sub motivul că Rukmann trebuia să înlocuiască la Constantinopol pe un funcționar în concediu, fu trimis în acel oraș unde a obținut un firman care să silească pe domnii să admită cererile Rusiei. Așa s'a întâmplat. Aristarchi a fost trimis la București cu firmanul. [Se cunoaște urmarea din alte fișe].

92-103.

Ziarul „Românul" 29 Iunie 1863.

I. Câmpineanu a murit ieri.

„... el fu unul din acei puțini bărbați de un caracter tare, care știu că virtutea nu se cumpără ci se moștenește; că răsplătirea servitorului și a sclavului, nu este răsplătirea cetățeanului și a eroului; că omul care-și iubește patria, disprețuește bogățiile. Câmpineanu le știa și le practica toate acestea, dovadă că el care a fost unul din marii demnitari ai țării sale, el care descindea din ~~cele~~ una din cele dintâi familii nobile și ante ale României, el, care născut în mijlocul averii și al abundenții, el Câmpineanu, proprietarul de alte dăți al Câmpinei și a altor moșii, fu cunoscut în curtea ~~statului~~ ...

Ziarul „Românul" 8 Iunie 1863.

Moartea lui D. Câmpineanu

a avut loc la 6 Iunie. Înmormântarea la 8 Iunie. —

Discursurile lui Panu, C. A. Rosetti, M. Pascaly, la înmormântare, nu au mimic! (Românul din 10, 11 Iunie 1863).

Ioan C. Filitti: Românii, etc.

Câmpineanu traducător

În comisia de boeri numită în 1831 pentru a traduce codul de comerț francez, Șișman și Câmpineanu. Ioan Câmpineanu și alți 2 membri au fost înlocuiți.

(p. 74).

Ioan C. Filitti = Principatele, etc.

Câmpineanu membru în consiliul comunal al Bucureștilor.

«Încă înainte de a se fi sfârșit votarea Regulamentului org. Kiseleff invitase sfatul administrativ să înceapă, măcar în orașele unde nu bântuia holera, alegerile pentru sfaturile orășenești. Cel dintâi consiliu comunal al Bucureștilor, a fost ales la 15 Ianuarie 1831, de 76 alegători, boeri și negustori și compus din I. Câmpineanu, Gh. Paapa, C. Cantacuzino, I. Bibescu și I. Rădulescu. Câmpineanu demisionând după puține zile, fu ales în locu-i, la 28 Ianuarie, Ștefan Ioan».

p. 251-252.

Ioan C. Filitti: Principatele, etc.

Cârmuirea dezvoltată de Ruși.

Tascale cămănăritul și cotăritul au fost înlocuite prin acciz. Locuitorii n'au privit bine această taxă. La 10 Ianuarie 1832, din cauza acestei taxe, s-a pornit turburări la Ploești.

« Cârmuirea voiește să potolească mișcarea dela Ploești; lucru pentru care, prin mijlocirea lui Kisseleff, i se trimite Sf. Vladimir ».

p. 254.

Ion Gluka = Dăscălul, ct.

Căpitanul ofițer e decorat de Ruși.

În 1831 a căpătat gradul de căpitan apoi a ajuns maior, comandant al unui batalion din Ploești. Sub ordinile lui avea pe Nicolae Golescu, Ioan Voinescu II, ct.

Ploeștenii și locuitorii satelor din jurul Ploeștilor lipsiți de hrană și din cauza birurilor s'au răsculat și furând mâna pe arme au ridicat baricade. Autoritatea rusească n'a putut restabili ordinea. Kisseleff era îngrijat căci nu voia să vadă știrbindu-se cât de puțin autoritatea ocupantului. A cerut ajutorul armatei române. Căpitanul nostru, intrând singur în mijlocul revoltaților, a izbutit cu cuvântul să potolească revolta. Pentru aceasta a fost decorat de Ruși cu Sf. Vladimir.

(p. 44-46).

I. Eliade-Rădulescu = Zelulibrul, str. I.

Cămpineanu și Țiganiada (liberarea)

<< I. Cămpineanu încă din 1834, liberase pe ai săi, cu condițiuni: le următoare: 1. Cei neînsurați să nu se însoare cu femei rele, ca să nu cază din nou în relaie sau ei sau copiii lor; 2. Până va veni timpul unei reforme sau emancipări generale, să poarte numele tot de oameni ai Cămpineanului, ca să nu cază pe mâna zapciilor. Cărțile de liberare li se dedeseră în toate formele >>. (p. 152).

Ziarul „Traian" anul I. Nr. 38. — (p. 151-152)

S. Pericțeanu-Buzeu = Câteva pagini din viața lui Ion Câmpineanu.

(Autorul reproduce cele spuse de F. Colson despre Câmpineanu la sfârșitul lucrării sale „Despre Polonia și despre slavi" apărută în 1863. Academia nu posedă această lucrare).

Câmpineanu desprețuia pe boeri. «El visa unirea tuturor Românilor, regenerațiunea și emancipațiunea tributarilor și vasalelor Imperiului Otoman» Rusia și Turcia «au spus candidaturii lui Câmp. căci cunoșteau faptele acestuia. Chesarie, episcopul de Buzeu și «un mare număr de reprezintanți ai țării» au autorizat pe Câmp. la 1838 să semneze un tratat de alianță cu Polonii. «România se angaja a da un concurs armat. Ba se obliga a merge contra asupritorilor săi Ruși». Câmpineanu iubea progresul. «Pe timpul când elaboram împreună proiectul de constituțiune, care fusese revestit cu semnăturile principalilor membri ai națiunei române, puteam constata tot ce era mare în sufletul său. El primi cu entuziasm ideia de a introduce în România sufragiul universal. Toți Românii fără excepție, în etate de 25 ani trebuiau să fie alegători și eligibili». Vedea Câmp. comunele împroprietărite, de asemenea pe țărani, liberi și împroprietăriți. Câmpineanu dorea „unirea ~~Moldovei~~ Românici!" «Ne însărcinasem a negocia unirea Moldo-Românică cu principele domnitor al Moldovei» Colson era autorizat să spue că I. Câmp. renunță la candidatură «în caz când principele ar obține dela Sublima Poartă reunirea Românici. Câmpineanu era un om de onoare, credincios cuvântului său: la Constantinopol îl văzuram cercând în întâlnirile mele cu ~~unii~~ corifeii acelei case-le lipsia de tron ---».

Colson era sigur că mai nainte Mahmud va fi învins în Egipt. Se arăta a propune ca o armată de creștini (300.000) să apere Constantinopolul. «Câmpineanu se uni cu proiectul nostru; se angaja a-l ratifica cu condițiunea că raielele și tributarii vor fi scutiți de haraci și de tribut».

Spărându-se că I. Câmpineanu va fi arestat la întoarcerea în țară, s'au făcut stăruințe spre a-l reține. A refuzat, spunând: „N'am scris în negocierile mele; inima mea este răsplătită, nu mai bate. Ce-mi pasă de viață! Fiindcă voesc neghiobii să fim Ruși, proiect persecuțiunea. Poate că va aduce fructele ei ---».

«În ziua când îi cerurăm a protesta [Colson se pune în locul întâi!][1] în veriș contra inserțiunii în Reg. organic, din ordinul Porții și al Rusiei a unei clauze care suprima dreptul de autonomie al Românici, el semnă fără ezitare».

S'a încercat și un atentat împotriva lui Câmpineanu. Colson și Câmpineanu s'au dus la Călărași la un boer din partidul național ca să semneze un manifest pentru înlăturarea principelui. Noaptea au plecat spre Buzău. Visitiul a încercat să-i omoare în Dunăre. Credă că totul era pus la cale e faptul că, înaintând-se la București, vestea încăierării lor se și răspândise!

1) Observația mea. Dumitrescu.

Ioan C. Filitti = omul, etc.

Câmpineanu cetește Domnului Alex. Ghica.

La 20 Febr. 1839 Colson și Câmpineanu au plecat la Constantinopol. Câmpineanu duce la Const. plângeri asupra situației nenorocite a țării, semnate mai ales de Crăiovenii. Se spune că s'au strâns 40.000 piaștri pentru această călătorie. Câmpineanu ar fi avut scrisori de recomandare dela Chateaubriand care era în vile relații cu Vodă și dela consulul englez Colquhoun.

(p. 104).

Ioan C. Filitti = Dobrudja, etc.

Călugăreanu la Paris (1839)

A întreţinut în legătură cu naţionaliştii români: Golescii, Bălcescii, C. A. Rosetti, Brătienii, C. Filipescu, Gr. Alexandrescu, Bolliac, etc. Colson, prinzând şi hrană, sustinea ideile lui Călugăreanu şi ale naţionaliştilor români şi cerea ca şi ei să se lase «Rusici ningere toată influenţa în Principate».

(p. 108-109).

Cretzianu Al. = Din arhiva lui Dumitru Brătianu. Acte și scrisori din perioada 1840-1870, Vol. I, București 1933 —

Câmpineanu la Paris în 1839. Influența lui asupra Românilor.

«Cu venirea Câmpineanului la Paris la 1839, noi studenții Munteni și Moldoveni [scrie I. Ghica] ne-am apropiat și mai mult între noi; am organizat întrunirile noastre într'un mod mai sistematic; ne adunam regulat deminicile la Mavrocordat Vasu, la Dumitru Brătianu, la Laurian Lache Ureche sau la Ion Ionescu; discutam interesele țării și viitorul ei, luam angajamentul de a fi totdeauna uniți în apărarea drepturilor noastre de autonomie; ne învoiserăm să la intrarea noastră în țară să înființăm un ziar pentru propășirea ideilor liberale și patriotice; hotărâserăm ca unii din Moldoveni să vie să se stabilească în București și unii din Munteni să meargă la Iași ca să propagăm unirea».

(p. 10).

P. J. Panaitescu: Contribuții, etc.

Câmpineanu și complotul din 1840.

Câmpineanu poate fi autorul moral al complotului, totuși, acest complot își are și explicația și în starea spiritelor de atunci. Nu există din o legătură între acest complot și acel din Brăila, al Bulgarilor, pus la cale de Ruși. Complotul putea reuși. Se spera că Franța care nu era împotriva lui Mehemet Ali, va ataca Rusia care va căuta să tragă foloase din slăbiciunea Turciei. Complotiștii sperau că prin intervenția lor vor contribui la înfrângerea Rusiei. Informațiile asupra complotului sunt contradictorii. În timp ce unele spun că domnul Al. Ghica voia să fie suprimat, altele rostiu că domnul era să fie capul complotului. Șeful mișcării era Iutică Filipescu. Complotiștii n'au avut legături directe cu Câmpineanu, dar ei citeau ziarele «Gazeta Marsilii, Simaforul» în care era vorba de mișcarea petrecută a Câmpineanului. În Oltenia, complotiștii Berghiescu și Telegescu, îndreptară la răscoală «pentru a pune domn pe Câmpineanu și mitropolit pe episcopul de Buzău». Scopul revoltei nu era bine definit. «Se agita ideia domniei lui Câmpineanu» și pe de altă parte voiau o republică. Proectul de constituție l-a alcătuit Telegescu iar Filipescu a făcut numai unele modificări. Complotul nu putea reuși nefiind sprijinit de opinia publică. Probabil că prin trădare s'a ajuns la descoperirea complotului. Se știe că Al. Ghica era favorabil conspiratorilor. La 1/13 Febr. 1841 conspiratorii în număr de 10 sunt trimiși în judecata Înaltului divan, aceasta în urma insistenții consulilor străini. Pedepsele sunt severe. La 21 Febr./1 Mart 1843, chiar cu aprobarea lui Kisseleff, condamnații sunt grațiați.

(p. 15-25).

P. P. Carp. = Blaremberg ....

Cămpineanu după ieșirea din închisoare. (1841).

<< Căderea completă a planurilor sale, faptul că în țară nu se făcuse nici o mișcare serioasă la aflarea lui, fără ca Cămpineanu să întreprindă vre acțiune politică după libertatea lui .... Boierii însă cari aveau angajamente cu Cămpineanu, nu privind cu ochi buni această retragere, precum și Czartoryski socotiți că a fost înșelat de Cămp. și că nici un mod prin care avea relații cu țările în urma partidei sale ....>>.

Ion Ghica: Scrieri. Vol III. (Scrisori către V. Alecsandri) (Ed. V. Haneș), București 1914.

Cârnișeanu și Unirea principatelor.

La 1841 Ion Ghica s'a reîntors dela Paris. Știind că e autorul unei scrieri puțin favorabile guvernului și din care reiă că știința nu-și vede nicăiri Cârnișeanu închis la Mănăstirea și Pleșuvița, eu am văzut dela palat și consulatul rusesc. Cârnișeanu l-a sfătuit să plece la Iași. Unii din boeri afișând aceste „ și mascând ideile cari domniau toate tinerii românii dela Paris, și din cari unii se reîntorseseră în Moldova și ocupau poziții însemnate „ l-au însărcinat să ducă lui Mihail Sturza o scrisoare în care-i propunea să-l aleagă domn al Valahiei „ ca astfel să realizeze scopul dorit de toți Românii, Unirea Principatelor „.

(p. 119-120).

St. Łukasik: Relațiunile, etc.

Păreri polone despre Câmpineanu.

Czajkowski comise lui Czartoryski o ~~recomandație~~ scrisoare către Câmpineanu. La 6 Ian. 1841 Czartoryski răspundea: «În ce privește pe d. Câmpineanu, zocot că nu ai nevoie de nici o scrisoare, el e bine cunoscut dar eu nu pot să-i scriu după felul în care ne-a înșelat aici și la Viena. De altfel am să mă gândesc, și tu vei găsi poate alți prieteni în Țara Românească. Însă tuturor acestea nu face nimic ninguna și de aceea are importanță mai mică». Acelaș în scrisoarea din 27 Aprilie 1842, zice: «Muntenia și Moldova sunt țări în care acum nu mai e nimic de făcut, ar fi altcevă, dacă am fi aproape de momentul acțiunii... Câmpineanu, care precum se știe, s'a purtat rău cu noi - nous a tourné le dos - cu cine să vorbești acolo?».

241.

[1] De rigueur Paris.

Ioan C. Filitti = Domnitele, ed.

Câmpineanu membru al guvernului din 1842.

Generalul Duhamel, trimis de guvernul francez, era pe la mijlocul lui mai 1842 la Bucureşti. El avea o însărcinare dublă: «de a unui pe toţi opoziţia şi de a readuce pe Ghica în calea legalităţii». (p. 166).

«Duhamel îndemnă Domnului să formeze un nou minister cu deputaţi din opoziţie..... Ioan Câmpineanu, de curând sosit de Rusia, fu lăsat pe faţă la control».

(p. 167).

Ioan C. Filitti: Domnii, etc.

Câmpineanu candidat la tron. (1842-3).

Înștiințarea lui Câmpineanu despre lista candidaților, se datorește Rusiei.

(p. 272).

La 2 alegere din 20 Dec. 1842 - 1 Ian. 1843 a ieșit Bibescu. Câmpineanu, mâhnit, s'a retras.

(p. 273).

Lt. Łukasik: Relațiunile ---

Ludovik Zwierkowski despre Muntenia, Câmpineanu, etc.

(detalii găsite în o serie de scrisori din Mai 1842).

Polonezii au numai legături de rudenie și prietenie cu Câmpineanu <<dar nu văd raporturile politice dintre dânșii. Câmpineanu după ce a fost pus în libertate, s'a retras cu totul din viața politică ... Locuește la cineva poștă de capitală >>. Neamestecarea împotriva lui Ghica e mare - spune Polonezu <<încât toți sunt gata să se supună Rusiei sau Austriei, numai să fi vrut aceste puteri. Opoziția e dirijată de Bașcov... La îndignarea mea în contra acestei înjosiri a caracterului național, Polonezu mi-a răspuns: - Fă-ți dumnezeu, ca să se poată trezi Câmpineanu: căci nu văd pe un alt om, care ar vrea sau ar ști a se pune în fruntea opoziției independente ..... După ce am ieșit dela Câmpineanu, am scris îndată ca să nu uit nimic din cele ce am vorbit - Situația Munteniei e-de așa fel, căci este cu neputință a se gândi la independență... Partidul național ar putea să se sprijinească numai pe o putere dezinteresată, dar așa ceva nu se vede azi... Câmpineanu spunea, că în voi este atâta viață și atâta răvnă, încât vom putea face o nouă insurecție .... După o conferință de două ceasuri cu Câmpineanu.... am ieșit cu convingerea că el gândește pentru dânsul la scaunul Munteniei, că Bașcov [illegible] atâta, se leagănă cu iluzii. La început un înțelegeam înclinarea către Rusia pe care o resimțiau întreaga familie a nepoților lui... Așa, dragă Mihaile, ne-am înșelat foarte în nădejdile noastre, în locurile acestea nu putem face nimica cu așa oameni, care ne dedeau odată atâte garanții de virtuți civile. A căuta pe alți oameni nu e treaba mea.... Câmpineanu este instrumentul Rusiei... Văd aruma deosebită neîncredere a lui Câmpineanu în insurecția noastră.... Câmpineanu n'are planuri decât pentru el însuși, face jocul Rusiei, ca și Bibescu... >>.

241-243.

[Interesant e că Polonii, de acum înainte, caută legături în Principate dar nu se mai gândesc la Câmpineanu = Negustorii].

St. Lukasik : Relațiunile - -

Czajkowski și Câmpineanu.

Cu toate cele spuse de Czartoryski, Czajkowski un voia să mai fie în România și de aceea trăiește la București în primăvara anului 1842 pe Ludovic Zwierkowski (denoir) lăudu-i și însușirile însemnări asupra boierilor: « L'état actuel des esprits en Valachie, la désorganisation du parti national et autinesse, la prépondérance de la Russie vous offrent peu de sujets d'intérêt aujourd'hui... Si vous trouvez M. Câmpineanu .... vous lui témoignerez toute ma sympathie pour ses malheurs - et ma fidélité aux principes dans lesquels il m'a laissé, lorsque'il a quitté la France ». Sunte cei doi principi Știrza e unul dintre.

241.

St. Łukasik: Relațiunile ---

Ce spun Polonii în 1847 despre Câmpineanu.

(Noembrie 1847) << Se aude că principele Bibescu ar dori o apropiere cu Polonii; Câmpineanu fiind acuma ministrul lui, ar putea înlesni aceasta >>.

244.

Despre Bibescu se spunea în Iunie 1847: << Principele Bibescu face o bună impresie, gândind la ereditatea tronului și la unirea ambelor Principate și se iubind pe Muscali >>.

244.

M. A. Ubicini : Valachie --

Conspirateurs la veille de 1848.

« -- - l'ancien coryphée du parti national, Jean Campineano, après avoir perdu peu à peu par sa conduite équivoque la confiance et les sympathies populaires, végétait isolé et inactif dans son petit ministère du contrôle, incertain, mais non indifférent entre les factions qui divisaient le pays, porté par ses instincts et le souvenir de son passé vers le parti du progrès, enchaîné par sa faiblesse et le lien de sa situation présente dans le parti de la réaction ».

p. 171.

Ioan C. Filitti = Documente, etc.

Câmpineanu în anul 1848.

Bibescu era sprijinit de Rusia. Naționaliștii, Grecții, D. Ghica, I. Eliade, C. Bălcescu, N. Bălcescu, C. Bolliac, C.A. Rosetti, D. Brătianu, I. Brătianu, Câmpineanu cer o largă autonomie sub sceptrul Porții și în scopul acesta sunt trimiși în Turcia pe lângă Ghica. Δ

(p. 419-420).

După abdicarea lui Bibescu (13 Iunie), Câmpineanu intră în guvernul provizoriu.

(p. 430-431).

Δ Pentru aceasta = Ion Ghica, Scrieri. Vol. III (Editura Hasnaș) București 1914. Ion Ghica a plecat la Constantinopol în ziua de 17/29 Mai 1848. (p. 406). Scrisoarea care o avea Ghica pentru Turci, Ibidem p. 406-407. Lipsește din colecția de documente.

J. Héliade - Radulescu = Mémoires - - -

Ce a pățit Câmpineanu la 19 Iunie 1848.

A urmat încercarea lui Odobescu de a răsturna guvernul provizoriu după ce a arestat pe membrii lui. Odobescu voia să se proclame pe el și pe Câmpineanu ca șefi ăsti numai așa se vor liniști spiritele. Tell, dând un balcon, pentru a-i dovedi contrarul, «« proclama Odobescu et Câmpineanu. Le peuple, en colère, commença à crier: A bas Odobescu! à bas Câmpineanu! À bas les traîtres! ... ». Lumea furioasă năvăli în palat să-l prindă pe Odobescu. «« Câmpineanu, qui venait d'arriver pour s'entendre proclamer et prendre les rênes du gouvernement, essaya encore de sauver Odobescu; mais on menaça de mort tout homme qui se présenterait comme défenseur du traître ».

113 - 114.

arestat, Solomon a spus că a ajutat pe Odobescu, deoarece era vorba numai de o schimbare de guvern, așa îl asigura Odobescu. Heliade, Tell, Ingelhem, urmau să fie în locuința lui Câmpineanu, Odobescu și un altul.

→ Verso!

Soldații mai spuse le Lazetti și Brătianu
nu erau străini de această mișcare.

J. Héliade-Radulescu = Mémoires ---.

Câmpineanu și Heliade discută constituția din 1848.

La 19 Iunie Heliade s'a dus la Câmpineanu. Discuția s'a încins asupra art. 21 din constituție [textul e următorul: Emancipation des Israélites et égalité des droits politiques pour les citoyens de toutes les religions. p. 73]

Câmpineanu și-a păstrat vechiul prieten «cordial».

– Il y a deux ou trois articles, dit Câmpineanu, que je ne puis pas m'engager de défendre. Si vous pouviez...

– je ne veux rien faire à cet égard, je ne suis qu'un individu. Telle a été ~~adopté~~ proclamée la constitution, telle elle a été adoptée par le Peuple. Vous avez prêté serment de la défendre; si elle doit subir des modifications, ce n'est pas notre affaire, c'est l'objet de la discussion de l'Assemblée générale constituante: les représentants du Peuple sont les seuls arbitres de cette question».

P. P. Panaitescu = Emigrația polonă și revoluția română dela 1848. Studiu și documente, București 1929. (Așezământul Cultural Ion C. Brătianu X). —

Ion Ghica a angajat la 9 Iulie 1848 pentru reorganizarea armatei muntene, pe Polonul Ahmet Terfik Pulawski. Acesta se făcea un corespondentul lui Czajkowski. « L'agent de S. A. le prince Czartoryski, en détachant Mr. Ahmet bey du service de la Pologne et en l'envoyant à celui de la Valachie, donne une nouvelle preuve de la sympathie de son chef et de sa patrie pour la cause des peuples roumains. M. Ahmet Terfik bey reçoit de Mr. Ghyka mille piastres pour les frais de route à Ibrailow et des lettres pour MM. MM-rs. Alexandre Golesko et Campiniani qui s'occuperont de sa destination ultérieur. ».

48-49.

M. A. Ubicini : Valachie ---

Câmpineanu membru al comisiei interimare din 1848.

La vestea că o armată rusească a trecut Prutul, la 11 Iulie 1848, membrii guvernului provizoriu cu excepția lui Fălcșeanu au părăsit București sub motiv că acest oraș e greu de apărat. Boerii în înțelegere cu mitropolitul au instituit o căimăcămie alcătuită din Teodor Văcărescu, Iuvenalie Bălcescu și I. Filipescu. O proclamație semnată de mitropolitul Nifon și comunicată anunță restabilirea vechii ștări de lucruri. La 12 Iulie, lumea revoltată cere pe mitropolit să rechemă guvernul provizor. Până la reîntoarcerea acestuia, se alcătuiește o comisie interimară. Din această fac parte: mitropolitul, ca președinte; Câmpineanu și Cretulescu.

p. 184-185.

I. Heliade - Radulescu - Mémoires - -

Câmpineanu membru al guvernului nou căimărămic.

I. Brătianu încercă să atragă ca membri ai noului guvern — guvernul național fugise la vestea, de altfel falsă, a apropierii Rușilor — pe Odobescu, Câmpineanu și C. Crețulescu. Pe aceștia nu-i știa pe aceștia 3 dar conveni ca împreună cu mitropolitul, să fie miniștri « par intérim ». D. Sîțeanu și F. Aman au fost trimiși la Rușăr să recheme guvernul național. « Ces deux hommes étaient aussi porteurs de lettres intimes du métropolitain, adressées à Tell et à Magheru, et qui leur conseillaient et les sollicitaient, paternellement, de donner leur démission et de se retirer du pays, en faveur de la tranquillité publique et afin de céder la place à Câmpineanu et à Crețulescu. Quant à Héliade, on avait l'intention de se débarrasser de lui plus tard, lorsqu'il resterait une fois seul et privé de ses collègues ».

184-185, 187.

Câmpineanu și Crețulescu au depus puterea odată cu revenirea guvernului național.

J. Héliade-Rădulescu : Mémoires ...

Câmpineanu și Rusii în 1848.

Cherrat, guvernul provizoriu s'a reîntors în București. Héliade a fost poftit la palat spre a discuta unele chestiuni însemnate. Heliade s'a dus. A găsit pe mitropolit, Câmpineanu și Cretzulescu. Mitropolitul arătă o scrisoare a consulului rus Kotzebue prin care se cerea grăbirea ocupării Munteniei de către Rusi spre a se restabili liniștea. Heliade cam părerea lui Câmpineanu, ce e de făcut. Câmpineanu spune: « Ivan opinion est de céder à leur volonté ... Ils sont décidés à entrer bon gré, mal gré, dans notre pays. Il est donc mieux pour nous et pour le pays, de nous montrer soumis et complaisants, plutôt que de les irriter par notre opposition; et puis... vous connaissez ces messieurs. Ils sont méchants ».

192-194.

J. Héliade - Radulescu = Mémoires - - -

Câmpineanu nuvelist.

Trimisul Porții Suleiman Paşa sfătui deputația care a venit la Târnul la Giurgiu să facă o nouă alegere a celor 3 membri ai locotenenții « pris parmi les ministres nommés par l'ex-domnu Bibescu ». Printre aceşti noi numiți amenuță candidaturi eram unii « qui voulaient profiter de l'occasion pour porter au pouvoir des hommes en intelligence directe ou indirecte avec le parti russe ». Astfel s'a propus candidatura lui Câmpineanu. Şopârlă era neamestecat se această propunere.

235-236.

J. Heliade-Radulesco : Mémoires ---

Câmpineanu mason.

Les chefs du parti russe, comme Davos, Odobesco, Salomon, S. Philippesco, C. Boutzo, avaient en effet disgrâcié de Bucarest (sic); mais il y restait encore Câmpineanu, moitié patriote, moitié fatigué de ses peines passées, réduit à se laisser guider par les agents de la Russie ... >>.

I. Héliade - Radulescu - Mémoires ---

Cauzele nereușirii revoluției din 1848.

«Le mouvement n'est pas perdu, et la défaite ne provient ni de Campiniens, ni de Ghica et les Golesci, ni d'Héliade, Tell et Maghiers. ~~La~~ La cause de notre défaite provient du dehors.--- Le mouvement vous le répétons, n'est pas perdu, au contraire, nous considérons la défaite comme un triomphe. Car partout les Peuples et leurs chefs ont dû faire leur éducation.» Heliade se plânge de intrigile întene puse la cale din afară «Et voici comment: la Russie par son consul, travaille Mavros, Odobesco et consorts; Mavros entraîne son gendre Ion Ghica, et Campiniens; Odobesco, Campiniens et Ion Ghica entraînent les Cretzulesco, Rosetti, Bratianu et autres; ceux-ci entraînent les Golesci et autres; ces derniers avec les premiers entraînent une partie de la jeunesse, et la jeunesse inexpérimentée et pleine d'ardeur commet des fautes irréparables---».

ANALELE PARLAMENTARE ALE ROMANIEI.

Tomul VI . Partea I

Obişnuita obştească Adunare a Tării Româneşti.

Legisl.I ses.V. 1835-1836.

La pag.63 (anexe) Oficiul domnesc prin care cheamă luarea aminte a Preşedi‡elui Adunării asupra abaterilor unor membrii şi îi pune îndătorire a raporta pe fiecare săptămâna despre toate împrejurările şedinţelor. 22 Februarie 1836.-

La pag.68 (anexe) răspuns din partea Adunării la Oficiul de închiderea sesiunei . 4 Iulie 1836.

Tomul VIII . Partea I.

Legisl.II sesiunea II - 1838.

La pag. 34 (anexe) concluziuni votate de Adunare relative la întruparea regulamentului Organic (10 Mai 1838) .

La pag. 35 (anexe) raportul Adunării către Domn prin care'i prezintă concluziunile de mai sus.(10 Mai 1838)

. / .

La pag.35 (anexe) Oficiul Domnesc pentru închiderea sesiunei adunării (23 Iunie 1838).

Analele parlamentare ale României.

Obişnuita Obstească adunare a Tărei Românesti.

Tomul III partea I .Legislatura I.Sesiunea II.I832-I833.

La pagina V^îl găsim pe paharnicul Ioan Cămpineanu deputat ales la judeţul Brăila;în locul slugerului Costache Niculescu.

La pagina I88.No63,litera B,face o propunere ca membrii sfatului orăşenesc să fie ales dintre boieri şi neguţători români pământeni şi neatărnaţi de nici o protecţie străină.

La pagina 4II.No82 litera B.face p propunere ca să se poprească numai 3% din veniturile Eforiei Obştei pentru uşurinţa nevrăstnicilor.

Tomul IV.Partea I.Legislaţia sesiunea III .I833-I834.

La pagina 4;între cei 5 aleşi ca membrii pentru cercetarea proiectelor relative la departamentul Vorniciei din lăuntru e şi Ion Cămpineanu.

La pagina 45.No38 din I9 Maiu I834,Cămpineanu e ales în comisiunea financiară.

La pagina

La pagina 72.No.42.Litera A,ia cuvântul la proiectul asupra recrztării armatei.

TomulV.Partea I Legislaţia I.Sesiunea 4.I834-1835.

La pagina VI găsim : Colonelul Ioan Cămpineanu , deputat al Jud.Brăila.

Tomul VII.Partea I.legil.II ses.I.I836-I837.

La pagina V găsim : Colonelul Ioan Cămpineanu, ales de colegiul boierilor de rangul I.

Tomul VIII.Partea I.Legisl.II.Ses.II -I838.

La pagina 406 găsim : Colonelul Ioan Cămpineanu ales de colegiul boierilor de rangul I.

La pagina 407.5I.Ioan Cămpineanu face o propunere pentru neîntărziata întemeiere a unei industrii.

La pagina 407.52.Ion Cămpineanu face o nouă propunere pentru o grabnică canalizare.

La pagina 409.53.O propunere importantă a lui Cămpineanu pentru îmbunătăţirea drumurilor.

La pagina 426.57.O propunere pentru tălmăcirea condicei comerciale.

Curiosul [anul 1837]. Gazetă de literatură, industrie, agricultură și noutăți.

Academia are numai No. 2 și 3.

Cîmpineam un isvăleșt nici un articol.

Pruncul Român Nr. 12 din 10 Iulie 1848.

din articolul „Căimăcămia".

„- - - - Poporul cere guvern provizoriu, și D. Ion Câmpineanu, al cărui a trecut și present ne poate încredința despre viitor, fusese ales a duce această grea și plăcută sarcină - - - >>. Acestea s'au întâmplat după răsturnarea căimăcămiei. Articolul e semnat de S. Ion Veneanu.

p. 47.

Poporul Român Nr. 9 din 7 Iulie 1848.

Mitropolitul Neofit la 29 Iunie 1848 scoate o publicație care se lipi pe străzi. Se spunea în ea că guvernul provizor a plecat din București în noaptea de 28 spre 29 la vestea apropierii trupelor turco-ruse. Se cerea să primească toți cu recunoștință «pe izbăvitorii țării». Cu aceeași ocazie căimăcămia anunța că s'a instituit cenzura funcționarilor vechiului regim să reia ocupațiile. Semnau: Barul Teodor Văcărescu și Romanul Bălănescu.

În seara de 29 Iunie se știa că vestea intrării trupelor străine e mincinoasă. A doua zi, la 30, dimineață, negustorii umplu de popor, cerând mitropolitului constituția. Aceasta publicată și proclamată scoasă și de Ioan Câmpineanu și care se împărți în mii de exemplare. Se vorbea asupra publicației din 29 și se întărea jurământul din Câmpul libertății dela 15 Iunie. Se dădea voie să se poarte cocardele și nu se mai puse stegurile. Guvernul provizoriu voia să fie recunoscut.

p. 33-34.

Frunzul Românu nº: 10 din 8 Julie 1848.

Guvernul provizor alcătuit din: mitropolitul Neofit, Joan Câmpineanu, C. A. Crețulescu, N. Mărcu, I. C. Brătianu, până la 2 Julie 2 decrete: prin unul se cere poporului să păstreze liniștea, prin altul se adresa la cunoștință că dorințile lui Isbrescu și Odobescu a fost primită.

p. 37–38.

Curierul Românesc, Anul II 1830 N: 24.

Câmpineanu ofiter.

Alexandru Dimitrie Ghica vel spătar, e numit «Șeful Milițici Românești». Și «Statul Său Major» face parte și Ioan Câmpineanu, ca «adiotant comandant».

Curierul Românesc Nr. 79 din 8 Februarie 1833.

In lista celor ce sprijină Societatea Filarmonică, unirea Cărturească e trecut cu 48 galbeni pe an.

Curierul Românesc № 4 din 7 Ianuarie 1834.

Eliad aduce la cunoștință înființarea Soc. Filarmonice. Îi explică scopul ei.

Curier Rumanesc Nr. 47 Anul 1836 Iulie 20.

Câmpinenii interesați de școli.

A înființat o școală la Câmpina.

(Articolul intitulat: „Știri din lăuntru. București").

Curierul Românesc Nr. 95, Luni 4 decembrie 1844.

La 3 decembrie 1844 Câmpineanu «fu înălțat la rangu de Logofăt al Credinței».

p. 378.

Albina Românească nr. 55 din 20 Iulie 1830.

In lista ofițerilor din statul major al șefului miliției din Bucureșci e trecut și Câmpineanu ca «adiutant comendant».

Albina Românească, 7 Iunie 1842 № 45.

Pulcovnicul Ioan Câmpineanu a fost numit în luni 1842 << Controlor al Statului >>.

Hurmuzaki Vol. IV Supl. I.

Cîmpineanu în Comisia de revizuire a Reg. Organic.

La 23 Martie 1837, Comisia, din care face parte și I. Cîmp. aduce la cunoștința Obștești Adunări cum a decurs revizuirea Regulamentului Organic. Sînt deschise și fac propuneri de modificare a unor articole. I'au înștiințat greșelile făcute de copiști. Le menționează părțile care l'au întrodus.

p. 471-473.

Frederic Damé = Istoria Românilor - - -

Societatea „Dreptate Frăție".

« După desființarea Societății filarmonice, Heliade și prietenii lui organizară la București, sub numele de Dreptate Frăție, o societate secretă în care intrară partizanii lui I. Câmpineanu, tot tineretul din școli, unii preoți de rit elenesc grecesc, birocrații doritori de a ajunge la slujbe mari, negustorii și meseriașii cărora li se făgăduia o participare activă la afacerile comunei, Evreii cari nădăjduiau că vor căpăta drepturi, deci cari se gândeau că se vor întoarce vremea (sic) din trecut ».

30.

La 11/22 Iunie « membrii societății Dreptate-Frăție se adunară în mahalaua negustorilor » și cu alții se duc la palatul domnesc unde Bibescu își alege proiectul de constituție.

33. → Verso

Frederic Damé = Istoria României contimporane de la restaurarea domnilor pământeni până în zilele noastre (1822-1900), Bucuresci 1901.

<< Înscăunarea lui Alexandru Ghica-Vodă un dete lumenicii liniștea ce se aștepta de la noile instituțiuni. Cu toate calitățile personale ale domnului, care știuse să câștige simpatiele lui Kiselef, opera de reorganisare începută de acesta din urmă fu zătulnită. Desordinea se ivi iar în finanțe, arbitrariul în actele administrațiunei. Boierii cei mari, cari nu iertau pe Ghica că a fost înălțat la tron, l'a pârâtă că este unealta Rusiei, și toți nemulțumiții se strînseră în jurul lui Ioan Câmpineanu, care se făcu inițiatorul acestei idei că țările române nu se vor putea ridica de cât în ziua când protectoratul Rusiei va înceta și când cele două Principate vor trece din nou sub nemijlocita suzeranitate a Porței. Firul de căpetenie se înțelege era pentru boeri ca a desființa Regulamentul organic care, spre a face să înceteze zavistiile, hotărâse că de aci înainte domnii vor fi aleși pe viață. - - - - - - -

Ioan Câmpineanu și prietenii săi împinseră pe Heliade să combată pe Rusia în ziarul său și să răspândească printre școlarii săi de la Sf. Sava ideile ce știau că vor fi displăcute la Petersburg. Intenția era să se desvolte în masă și în școli marile idei naționale care găsiseră în profesorii transilvăneni entusiaști propagatori, boerii făcură să se abată aceste idei pe tărâmul politic și să slujească micile lor interese, cu riscul ca guvernul rusesc să aducă asupra presei și școalei, asupra tuturor încercărilor de cultură națională, răspunderea agitațiunei ce ei se sileau să o întrețină prin tinerimea din Capitală >> .

Frederic Damé = Istoria Românilor ---- 1848

Societatea „Dreptate Frăție".

<< I. Brătianu străbate pe membrii Societății Dreptate-Frăție, zi, în capul lor, se duse la mitropolit (30 Iunie). Cu toții îl siliră să isvălească o proclamare prin care, găsindu-se consensul ce-l dăduse Căimăcămiei d-lor Văcărescu și Bălcescu, anunța Sfatul guvern va fi rechemat și funcțio vorii destituiți puși în slujbă >>.

35.

Frederic Damé - Istoria Românilor - - -

După abdicarea lui Bibescu.

«Neașteptata abdicare a lui Bibescu punea în conflict imediat interesele boerilor cari îndemnaseră mișcarea numai ca să împingă pe unul din ei la tron - fostul Domn Al. Ghica sau I. Câmpineanu - și interesele radicalilor cari voiau să proclame republica cu St. Golescu ca președinte - fără a vorbi de candidatura lui Heliade - îndată ce țara ar fi în picioare».

Mihail Popescu: Documente inedite din preajma Unirii principatelor din actele austriace păstrate în arhivele ministerului de război din Viena, Bucureşti 1928. (Asezământul Cultural Ion C. Brătianu IV).

Câmpineanu ministru. (1854).

Legislatul Câmpineanu e numit ministru al cultelor (1854).

Mihail Popescu - documente ---

Câmpineanu candidat la tronul Munteniei.

« Raportul Contelui Alfons von Wimpffen, ofiter austriac de stat major, privitor la candidatii la tronul Țării Românești cu ocazia vacanței după anul 1856, întocmit în timpul ocupației austriace dintre anii 1854-1856 ---- ».

Câmpineanu e tinut intre candidatii legali.

« Unter der den Vornics am nächsten stehenden Grosslogothete, und Logotheten, finden sich zwei manche Namen von Klang und nicht ohne Bedeutung - so haben sich Logothet Câmpineanu im Staatsrathe, der letztern den russischen, erste der anglo-türkischen Partei angehörig, im Departement des Cultus Verdienst erworben, und gehören beide angesehenen Familien an ».

Amintirile colonelului Lăcusteanu. Publicate și adnotate de Radu Crutzescu. Cu un comentar istoric de Ioan C. Filitti, București 1935. — 5

Vodă Sturdza și opoziția din Adunarea obștească. Revizuirea Regulamentului Organic.

Lăcusteanu spune că Al. Sturdza «de o parte au dizolvat Camera, făcând apel la votație să-i trimeată o altă Cameră, fiind aceasta ostilă, iar pe de alta au gratificat pe toți opozanții în secret». p. 78.

Filitti în comentarii spune că Sturdza «a dizolvat Adunarea; dar în schimb ia de bună afirmația lui Lăcusteanu că «Sturdza sustrăsese în acest opoziția obștească Adunării împotriva articolului adițional».

p. 280.

Amintirile oltenilor Lăcusteanu. – – – –

I. Câmpineanu la 1848.

Completul pentru răsturnarea guvernului e pus la cale de Odobescu (p. 122 și următoarele).

Lăcusteanu dă să se înțeleagă că I. Câmpineanu a convertit (pe Odobescu) la 30 Iunie, după arestarea, în vizita pe care i-a făcut-o (acestuia) [illegible] să nu verse sânge. Lăcusteanu ar fi auzit următoarea frază din conversația pe care a avut-o Câmpineanu cu Odobescu: «... Iar cât pentru vărsare de sânge, îți promit că nu voi face». (Fraza era a lui Odobescu)

p. 152-153 și 290-291

[Toate acestea în legătură cu vizita pe care a făcut-o mitropolitul, Câmpineanu, etc. la cazarmă când soldații au depus jurământul].

Convorbiri Literare XV.

Despre ziarul „Curiozul".

Cezar Boliac scrie la 25 Ianuarie 1836 lui Constantin Negruzzi, rugându-l să devie colaborator al „Curiozului" și membru al societății care va scoate acest ziar.

Văzând mările foloase pe care le-a adus Soc. Filarmonică, Boliac înființă o altă societate literară «al cărei glas este Curiozul cel vechi, care împreună cu teatrul și silința autorilor clasici să ne împingă mai răpede la ceea ce desăvârșește și fericește un norod — luminarea.

In «adausul» Curiozului vrea să se publice scrierile tinerilor sătănaci.

Unul din scopurile Curiozului era și cercetarea limbii, spre a se ajunge la o limbă mai corectă.

Elevii câștigați din câștigul ziarului vrea să se tipărească manuale de școală care să fie vânduți «cu ieftinul preț al tipăritului».

74-77.

Ziarul „Bucinul" al lui Cesar Bolliac.
Anul I. Nr. 46. Marți 11 Iunie 1863. —
[Am modernizat ortografia]

Câmpineanu a fost înmormântat la 8 Iunie. << Sarcasmul său înțepa fără să ofenseze... Om de salon și de cabinet tot de odată, Câmpineanu concepea ca om de geniu și săvârșea ca om cu spirit. Lui [îi] era familiară literatura clasică greacă și franceză, și scrisorile ce făcea câte odată, erau totdeauna totdeauna à propos de cevă, bine alese și bine zise.... El nu ne-a lăsat nimica scris de mâna sa, dară ne-a lăsat ce a lăsat Socrate și Cirst: Faptele lui, știința lui și patriotismul lui..... Încă de june, cel dintâi Domn pământean, l-a lăsat pe dânsul escemtor testamentar, și a depus în mâinele lui soarta fiilor săi făcuți cu o Românică luată în a doua căsătorie. Bliselef a fost silit să mărturisească în Adunarea boerilor că, știind trebuința de un om ovest cămi nă-i înmoștenească finanțele Statului a trebuit să se gândească la dânsul..... Casa lui a fost școală de patriotism, de sacrificii și de abnegațiuni. În jurul căminului său s'au format toți bărbații cari au dat vreo dovadă, în această generațiune, că au fost inițiați în vreunul din aceste mistere. El a înființat și a fost venerabilul maestru al lojei masonice în România >>. Câmpineanu s'a opus Rusiei când aceasta era atotputernică. << Casa Câmpineanului era haltul de repaos al tuturor Polonilor nenorociți rătăciți din mădeiul Țarului, și de aici își luau merindele și însemnarea, plecând în lungul lor exil. Unit cu Alexandru Vodă Sturza, până acesta să nu se facă Domn, la întoarcerea lui din Constantinopole, Colonelul Câmpineanu, a intrat să facă împreună cu dânsul carantina la frontieră, și la ieșirea lor din această carantină, au unit pe colonel oftând și zicând că a pierdut pe Alexandru Sturza; că Domnia l-a făcut să uite tot ce jurase. În ziua aceea colonelul Câmpineanu s'a pus în capul opoziției, reprezentând tot ce era mai cu suflet[1] și mai cu inteligență în țară, spre a crea o patidă națională contra ingerințelor străinilor în patria sa. Colonelul Câmpineanu a fost cel dintâi boer care a pus un zăgaz acelui cu dânsul pe carnafă și a ieșit cu dânsul la deschiderea lui în

1) << Inimă >> în original.

trăsură, în public. El a sfărâmat clasele ierarhiei sociale >>. Teatrul național a fost înființat << din propria sa avere >>..... << Un repertoriu dramatic tipărit numai din fondurile furate de dânsul, și o garderobă splendidă din catifele și satinuri >>. Studentul care trecea bine un examen, era invitat la masă și primea un premiu. Cine se distingea la mai multe examine, în artă sau altele << era sigur că are să meargă la Paris să studieze cu cheltuiala Câmpineanului. Câmpineanu a pus cele dintâi baze ale constituțiunii române, în capul căreia era Unirea țării Românești cu Moldova într'un singur Stat, abolirea a tot felul de privilegii, egalitatea tuturora înaintea legilor; împroprietărirea sătenilor cu despăgubire, etc; constituțiune pe care a subscris-o mulți din cei ce trăim astăzi și pe care a depus-o el în călătoria sa politică, însoțită de un memoriu, în cabinetele Franței, Angliei etc >>. La întoarcerea din străinătate e arestat din ordinul Rusiei. În închisoare e tratat cu asprime. Boliac îl numește pe Câmp. pământul său înfloritor.

Familia lui Câmpineanu.

Scarlat Câmpineanu, tatăl, a fost în fruntea boerilor pământeni contra Grecilor. << El și cu frate-său Iancu Câmpineanu, au fost mai cu seamă oprobanții Șuțiților și Ipsilanților în toate jafurile lor >>. Mama lui Câmp. a fost o femeie virtuoasă. De când fratele lui Câmp., Constantin era spătar << Câmpineanca Bătrâna introducea atât în grajdul spătăriei cum și în pușcărie obiceiul a primi și a spăla pe osândiți; ea se ducea singură și năpădea cu influența ei pe vătășeii dela cazne .... Spătarul Const. Câmpineanu, după îndemnurile mamăsei, făcea tainuri la osândiți ca să nu mai cerșească .... de pe la tarabe, cu mâinile roase pe ferestele pușcăriilor. Const. Câmpineanu.... s'a bucurat cât a trăit de reputațiunea de judecător drept, bun pământean, iubitor de țară și milostiv către săraci >>.

Înmormântarea lui Câmpineanu Tatu.

Curtea a dat ordin ca viața să nu tulbure înmormântarea iar armata să dea onorurile. << Am auzit din mai multe părți zicându-se că dacă foile coaliției nu s'ar fi amestecat spre a face din această înmormântare o afacere a coaliției, cu care nu simpatizează deloc poporul român, toată burghezia capitalei ar fi făcut cortegiul Câmpineanului >>. Boerii n'au fost la înmormântare pentrucă

<< privilegiile un puteau să vină la îmnotrivă acelui care a fost bi-
cinul privilegiat >>.

Asupra discursurilor dela înmotrivă.

<< Discursul D. Pascali a fost bine nutrit și expus[1] cu mult talent. Face
onoare actorilor noștri recunoștința lor către fundatorul teatrului
român. D. Caion n'a zis mai nimic și D. C. A. Rosetti a declamat în
silă lucruri străine de viața norfosaturi, s'a sforțat să fie elocvent
dar n'a fost deloc aplaudat >>.

1/ << espressiŭ >> în original.

Hurmuzaki XVII.

Cochelet către Broglie, București 14 Martei 1836. –

ce efect a produs asupra Adunării obștești comunicarea lui Ghica.

„Cette mercuriale, qu'on ne supposait pas avoir été faite à la suite d'une lettre de M. de Ruckmann, a fait le plus mauvais effet et produit une espèce d'explosion parmi les membres les plus indépendants de l'Assemblée, à la tête desquels sont MM. Grégoire cantacuzène, Campineano et Baliano. Ces deux derniers, qui étaient colonels, s'étaient déjà démis de leurs fonctions, pour pouvoir voter avec plus d'indépendance. Il y a eu des discussions très vives, et même quelques propos inconvenants se sont échangés entr'eux et M. Michel Ghika, ministre de l'intérieur. On a rappelé celui-ci aux termes précis du Réglement de réforme ». Certă ședință dintre Adunare și guvern e din cauza corupturilor.

Prin comunicarea din martie 1836 Ghica [594-595] era adunării să nu angajeze discuții pe chestiuni personale. Cere anticipat președintal adunării să-i dea mărire pentru a nu fi silit el însuși să facă aceasta. (p. 595-596).

Hurmuzaki XVII.

Huber către Mole, Iași 14 Ianuarie 1839.

La 10 Ianuarie 1839, Huber instiințase pe Mole că postelnicul principe Sutu a fost trimis de mitrobele Moldovei, în misiune secretă în Muntenia. Cu un an mai înainte, Huber comunicase lui Mole [poate în luni = septembrie] că boeri munteni visează unirea principatelor sub pecetea principelui Muntenie în Italia «cette idée s'est tellement propagée a Bucharest, qu'elle est également venue ici, pour en frapper les esprits». Ce a întele Huber dela principele Moldovei supe misiunea lui Suțo: «L'administration valaque étant tombée dans un état presque d'anarchie, les Valaques sont déterminés à faire destituer le Prince Ghika, pour le remplacer par un boyard capable, qui a se réunir aux Moldaves, reconnaissant Mr Bosgodar pour chef des deux Principautés, (en faisant observer cependant — adică lui Mihail Sturza —, que cette dernière combinaison ne serait prise qu'en désespoir de cause). Dans l'un et l'autre cas, le Général Stourdza s'emploierait à Constantinople à faire troubler le Prince Ghika, à paralyser l'influence russe dans les Principautés, et à faire appuyer cette combinaison par vous, auprès des Cabinets qui voudraint y prêter leur coopération. Déjà je sais, que Lord Palmerston est saisi de tous les fils de cette combinaison. L'homme que les Valaques désignent d'un accord presque unanime pour leur chef, est le Colonel Campiniano, que Votre Excellence connaîtra incessamment, car il se rendra sous peu de jours à Constantinople, à Paris et à Londres».

Hurmuzaki XVII.

Hauber către Molé, despre misiunea lui Câmpineanu în Franța și Anglia și a lui Colson în Principate ---- Iași 25 Ianuarie 1839.

<<Le plan du départ de ce Boyard est tellement arrêté, que s'il y avait quelque entrave, elle serait levée au moyen d'un passeport anglais, dont on le munirait>>. Vrea să informeze pe miniștrii Franței și Angliei și despre situația principatelor și mai ales despre Muntenia și despre ele ce s'a discutat cu Worowicz.

<<Il est vrai que le Sieur Vorowicz -- a cherché à mêler avec les intérêts des Principautés ceux de la Pologne; mais comme cette combinaison donnait lieu à trop de complications, on s'en est tenu, au moins à Bucarest, à la spécialité de la Valachie et de la Moldavie, qui occupent toute la pensée du colonel Campiniano, lequel n'a pas voulu prendre d'engagements avant ses conférences à Paris et à Londres. Colson venea să se întâlnească cu Câmpineanu la Galați, ceea ce a face călătoria împreună. <<M. Colson, qui avait mission de mettre les Prince Stourdza dans la confidence de cette combinaison relative, celle de faire renoncer Al. Ghika au hospodarat pour le remplacer par -- Campiniano, s'en est fort bien acquitté ...>>. Stourdza l-a asigurat că în caz când Ghica ar plăcea și Câmpineanu ar voi să ocupe tronul, nu ar fi el nimerit în acelea principate. <<Le Prince Stourdza s'est engagé à écrire au Prince Vogoridès, son beau-père, à Constantinople, pour l'inviter à l'aider à l'accomplissement de ce résultat qu'on s'efforce d'obtenir>>. Rusia prin agenții ei ar voi să provoace o ruptură a principatelor cu Poarta.

728-730.

→ Verso

Dr Marcel Handelsman = Le brice - - - -

crede că intervederea lui Stuza cu Colson a putut avea loc
în seara de 27 Ian. 1839 (o.c. p. 208 nota 22).

Hurmuzaki XVII.

Houlier către Molé, Iași 1 Februarie 1839.

ce s'a discutat la întrevederea dintre Sturza, Houlier și Colson.

Sturza s'a plâns de influența rusească și de reputația în care se găsesc principii români de a lucra orce mișcare de îndreptare. Sarà trimișii pe lângă cabinetele din Paris și Londra nu vor da mai mult regretat și dacă misiunea lui Câmpineanu va fi zădarnică, Sturza a spus că va demisiona peste un an.

ce a propus Sturza pentru a se stăvili «invazia rusească».

1). Autorizație pe care s'a cerut agenții francez și englez din Iași și Buc. dela ministerele respective - asta în urma călătoriei lui Câmpineanu - ca să apere pe principii români și drepturile țării și să protesteze atunci când consulii nu își despăgesc atribuțiile lor.

2). Cabinetele francez și englez să împiedice aplicarea în Serbia a regulamentului redactat de Ruși la Constantinopol, pentru ca această țară să nu aibă soarta principatelor.

3). E gata să facă orice sacrificiu pentru unirea principatelor. Sturza «se angaja à détruire une aristocratie démoralisée, qui ne sert que des intérêts russes, pour la relever avec des éléments propres à la bonne cause, celle de la patrie. Dupà unire principatele vor putea ridica o oaste de 100-000 oameni pentru a opri invazia rusească, folosind astfel Turcia și Austria.

4). Destituirea lui Ghica, omul Rușilor. Faptul acesta ar fi primul pas spre regenerare.

5). Până tronul Munteniei rămâne vacant, S. Filipescu, Bibescu și Știrbey își vor pune candidatura. Ei nu sunt bun fiind «partizani ai Rusiei». Sturza îl preferă pe Câmpineanu «auquel il a confiance depuis que le Postelnik [Soutzo] précité a eu occasion de le voir et de l'apprécier à Bucarest. Quant à la question de la Bologne, que l'Angleterre semble chercher à lier avec la question Moldo-Valaque, le Prince n'a pas voulu y toucher. Il n'a pas paru très opportun, non plus, de comprendre dans cette combinaison Moldo-Valaque, les deux millions de Valaques, répandus dans le Banat et la Transylvanie, et encore moins la Bessarabie, qui lui sourirait». Momentan numai unirea interesează «așa cum le au stabilit cele 2 Tratate din urmă». Colson a fost adus la această discuție tocmai pentru a informa pe Molé și Palmerston.

732-734

Hurmuzaki XVII

Huber către Molé, Iași 28 Febr. 1839

Ce propune Huber pentru a reuși alegerea lui Sturza.

«Pour parvenir à déterminer les deux Cours protectrice et suzeraine, à se prêter à l'érection en un corps d'Etat, des deux provinces Moldo-Valaques, il conviendrait d'user de tous les moyens propres à cette fin, celui de faire considérer l'Hospodar de Moldavie, comme le Prince le plus attaché aux intérêts russes». De prezent, Sturza își exprimă la Constantinopol și Petersburg, dorința ca domnia Moldovei să devie ereditară. Voința unirii principatelor a avut răsunet la boierii moldoveni. Unii sunt pentru aducerea unui principe străin pe tronul voalnic stat: Sturdza de Stavropol sau - pentru cei ce țin cu Rusia - Sturdza de Leuchtenberg.

«Pour réduire à leur plus simple expression les projets de Comprivaus et des amis de la nationalité Roumaine, qui ont à cœur leur régénération, je dirai ici, en peu de mots, leur pensée: Délivrer la Valachie comme la Moldavie, d'une protection envahissante; obtenir de la Turquie le rachat du tribut que les Principautés lui paient; assurer le pouvoir souverain contre les entreprises des ambitieux; faire consacrer le principe de l'hérédité; affranchir l'administration de toute influence étrangère,

travailler à la réunion des provinces Moldo-Valaques sous un même sceptre. faire goûter le bien-être à toutes les classes, sans exception. Quant aux institutions, elles y viendront d'elles mêmes.

Ainsi, pour atteindre ce but important, trois combinaisons se présentent pour les Moldo-Valaques:

1/ La Valachie réduite à elle-même, avec un Prince autre que le Hospodar actuel.

2/ La réunion des deux Principautés, leur érection en royaume.

3/ L'idée rationnelle d'une nation Roumaine, par les populations qu'on trouve en Bessarabie, en Transylvanie, dans le Banat et la Bucovine...

738-739.

Hurmuzaki XVII

Kuhler către Ducele de Palmella, Iași 9 Sept. 1839.

Discuția lui Titoff cu Stirza despre Câmpineanu și Colson.

« Le Prince m'a encore confié, que M. Titoff avait abordé l'objet des menées démocratiques de Bucarest de l'année dernière, comme pour le prémunir contre tout danger, d'une intelligence quelconque avec Campineanu et Colson qui, lui a dit M. Titoff, finiraient par compromettre S. A. S. si le Prince n'a pas soin d'avoir accueilli Colson en janvier dernier, il a cependant donné le désaveu le plus formel de toute connexité à ses combinaisons avec ses desseins, et a assuré le Consul général de Russie, qu'il était entièrement étranger à ces rêves d'une politique problématique; et que, d'ailleurs, il ne pouvait être responsable des bavardages de Bucarest, de Paris ou de Londres, où l'on pouvait agiter la question de la réunion des deux Principautés et d'une ligne slave ». S'a discutat și despre legătura lui Stirza cu Consulul Francez. Titoff n'a înțeles „să ceară legătura acestui legături.

750.

Hurmuzaki XVII

Billecocq către Mareșalul Soult, Iași 21 Decembrie 1839.

Billecocq pentru o împăcare între Sturza și Ghica.

« Ma qualité d'ancien secrétaire d'Ambassade à Constantinople, où le Prince sait fort bien que le dissentiment, né entre lui et le Prince Ghika, est vu avec un grand déplaisir, n'a pas mis au succès, qu'a trouvé tout d'abord mon intervention; mais comme, d'un autre côté, il craignait que les fâcheux soupçons de la Porte ne fussent provoquer chez lui, surtout à l'occasion de l'exil du colonel Kamphuisen, une contrition tant soit peu imparfaite, il m'a demandé, comme une condition de la réconciliation dans laquelle il entrait de plein gré, qu'il fut bien reconnu dans l'occasion, que ce n'était pas lui qui avait pris l'initiative, mais bien le Prince Ghika, auquel, dans la situation toute favorable que le Sultan venait de lui faire, devait naturellement appartenir la priorité de la démarche d'où l'Agent français était l'intermédiaire. Je me suis hâté de lui répondre, que vingt années de services diplomatiques pouvaient lui garantir ~~sa~~ ma circonspection et ma prudence que d'ailleurs, mon avis était que le rapatriement entre les deux hospodars fût tel, qu'avait été leur dissentiment, c'est-à-dire sans aucun éclat, et que tout heureux que j'étais de contribuer à l'opérer dans le présent, et peut-être à le consolider dans l'avenir, je serais le premier à me désoler, aux yeux du public, à la satisfaction d'avoir amené un aussi précieux résultat ». Huber a fost pus în curent cu aceste amănunte.

Murnuzaki XVII

Billecocq către Sault, București 20 Dec. 1839.

Billecocq e autorizat de Sluca să vorbească lui Stenga că e mulțumit de împăcare. Billecocq spitește ca arestații mulțumiri să traducă prin fapte. Emigrații sunt datori cu interese pe care li le arată guvernul francez.

despre Colson și Câmpineanu.

«M. Félix Colson est peut-être de tous les imprudents amis que compte ce pays, le seul qui ne s'aperçoive pas aujourd'hui, de ces tristes vérités. Les brochures qu'il publie coup sur coup, le prouvent bien, et c'est à M. Kampiniano, qu'il restera à expier tout l'inconvénient d'une pareille association politique. M. Kampiniano se montre absolument dans ses actes, ce que M. Colson se montre en ses écrits: il a dans ses théories une imperturbable confiance, qui peut le jeter en aveugle, dans une situation qu'il sera trop tard pour reconnaître et pour éviter, quand il en mesurera enfin toute la fâcheuse réalité». Așa a făcut la Viena când se întorcea, arestat, a mers înainte. «Le Prince m'a parlé de cette circonstance, avec son bon sens habituel, et il est réduit à déplorer une persévérance, qui ne peut que tourner au détriment d'un homme, qui finalement, abstraction faite de ses erreurs, est assez intéressant par lui-même, par sa famille et par ses amis. La disgrace de M. Kampiniano ne pouvait avoir que beaucoup de retentissement à Iași: les Moldaves et les Valaques sont trop solidaires dans leur situation politique, pour que tout ce qui prouve encore l'existence d'une législation exceptionnelle possible, à l'égard des uns, n'atteigne point également les autres. Aussi la stupeur, - l'expression n'est point trop forte, - a été d'autant plus grande à Iași, que le voisinage de la frontière russe, placé aujourd'hui à deux postes de la capitale Moldave, leur donne, d'un autre côté, à l'aspect des châtiments envoyés de Constantinople, des appréhensions qui ne le cèdent en rien aux premières». La Iași Billecocq a visit la Kampiniano și un mănunchi pamflete deja existent, prin atitudinea lor.

«La réconciliation des deux hospodars était devenue à mes yeux une condition sine qua non de l'existence des deux principautés, et je ne crois pas me faire illusion en disant ---- que je suis assez sûr de l'estime et de l'affection que me portent les deux Princes, pour compter sur la solennelle promesse qu'ils m'ont faite, de revenir par la force de leur conviction à des rapports ostensibles meilleurs». Speră în rezultatul bun al împăcării.

762-763.

Hurmuzaki XVII

Bibliotecătre Maresșalul Soult, București 10 Febr. 1840.

Cearta dintre Ilica și Colquhoun.

A fost cauzată de un lung șir de conflicte cu privire la jurisdicției consulare. «Les liaisons personnelles de M. Colquhoun avec le Colonel Campbell, ses correspondances récentes avec lui, quelques petits démêlés de salon et une antipathie naturelle de caractère, avaient conduit les choses au point, que la moindre complication qui pouvait survenir, devait naturellement faire craindre un éclat».

767.

Hurmuzaki XVII

Houbes către Thiers, Iași 21 Iulie 1840.

Ce a spus ~~zis~~ țarul despre ~~de~~ Sturza anzuid că o'a atașat de ~~la~~ ~~ei~~ ~~Câmpineanu~~ și a lui Colson.

«« Ignore-t-on que je puis faire enlever de chez lui ce hospodar, à l'aide de quelques cosaques? Le faire ainsi transporter dans un lieu d'où il ne lui prendrait plus envie de revenir, dans une donnée politique quelconque? »».

778-779.

Hurmuzaki XVII.

Billecocq către Thiers, Bucureşti 26 Iunie 1840.

« Le Colonel Campineano est une preuve de la toute-puissance exercée sur ce territoire par une autorité constituée tout à fait en dehors du droit des gens le plus habituel ».

776.

Hurmuzaki XVII

Billecocq către Guizot, Bucureşti 26 noiembrie 1840.

Conflictul dintre Eliza şi Colquhoun în afacerea Campineanu.

Lui Colquhoun nu i s'a acordat încă încă nici una din satisfacţiile cerute de Poartă. Eliza «c'est dit-on, décidé à démontrer jusqu'au bout à la Porte, que dans ses démêlés avec le Consul général britannique, il ne s'est jamais agi que de l'individualité de M. Colquhoun, contre lequel, dans les affaires du colonel Campineano, il déclare avoir les plus sérieux griefs; et dût-il voir les puissances suzeraine et protectrice, appelées à prononcer en dernier ressort entre M. Colquhoun et lui, il est, m'assure-t-on de bonne source, irrévocablement résolu à ne céder a l'égard d'aucune des conditions à lui imposées par la Porte, sur les instigations de lord Posonby». Boerii îl sustrii în acestă chestiune.

788-789.

Hamburgski XVII

Huber către Molé, Iași 16 Apr. 1839.

despre călătoria lui Câmpineanu.

« j'apprends que M. Colson a enfin quitté Constantinople, et que le Colonel Campineano l'accompagne jusqu'à Paris. M. l'Internal Roussin ne paraissait pas approuver en tous points le voyage de ce dernier, encore moins le motif qui lui le déterminait à se rendre à Paris et à Londres ... ».

742.

Ioan C. Filitti = Frământări revoluționare în Țara-Românească între anii 1840-1843. În An. Ac. Rom. S. II. T. XXXIV Mem. Sect. Ist., București 1912.

Câmpineanu și Colson.

Într'o scrisoare adresată de Câmpineanu din Londra la 6 Iulie 1839 lui Colquhoun, se vede că patriotul român e neliniștit de activitatea lui Colson în Franța, care i-ar periclita întoarcerea în țară.

(p. 4-5).

Hermuzaki XVII

Billecocq către Mareşalul Soult, Focşani 14 noiembrie 1839.

despre firmanul pentru pedepsirea (exilarea) lui Câmpineanu.

Ghica a spus lui Billecocq, la vizita de felicitare (Billecocq era unul dintre cei) că firmanul pentru exilarea lui Câmpineanu la Filipopoli, hărăzeşte că e dat la cererea „ministrului imperiale reşedinte la Constantinopol". Ghica nu e surprins de această măsură - crede Billecocq - „à raison des griefs personnels qu'il peut avoir contre ce boyard".

De altfel el spera numai firmanul care-i cerea să fie în vederea marilor boieri, înainte de deschiderea Adunării, că ele petrecută în ultima Adunare la Bucureşti, un rău plăcut precedentului firman. Ghica crede că şi acest firman a fost dat tot la cererea Rusiei.

758.

Hurmuzaki XVII

Bălăceanu către Mareșalul Soult, București 27 Dec. 1839.

Arestarea lui Câmpineanu.

Când să intre în Muntenia, Câmp. a fost arestat în urma ccmui ordin superior >> care fi venit din Viena. Odată cu Câmp. a fost aresta- tat și Alexandru Bellio.

764.

Humanitatea XVII

Bilet de la Mareșalul Scoltz, București 22 Ianuarie 1940.

Arestarea lui Câmpineanu.

Guvernul austriac l-a liberat pe Bellio. Guvernul muntean un mandat de arestări și în scrisoarea pe care le scrie Câmp. prietenilor și rudelor nu se dă nici o explicare. « C'est donc à la S.S. Ottomane qu'il restera à discuter avec le gouvernement Autrichien, le droit qu'il avait de s'emparer de son prisonnier et de paralyser ainsi l'action de sa justice ».

765.

Hermeziaki XVII

Hubert către Eurele de Valenzia, Iași 31 Ianuarie 1840.

Despre arestarea lui Câmpineanu.

«La conduite de l'Autriche à l'egard du Colonel Campiniano a eté, à quelques exceptions près, fortement désapprouvée par toutes les classes des Boyards. Ils espèrent que les gouvernements français et anglais offriront l'appui de leur intervention auprès de celui de Vienne, pour rendre à sa famille M. Campiniano, que les Valaques savent juger chez eux, pense-t-on, s'il en effet, il s'est rendu coupable de quelque délit politique, dont on l'accuse. On ajoute même qu'il eût préféré l'exil à Philippopoli, auquel le condamnait un firman, parce que l'on suppose qu'après un plus mur examen de sa conduite, on serait parvenu à faire révoquer ce firman.

Despre misiunea postelnicului G. Lahovari în Austria.

«On attend le retour à Jassi du Postelnik Prince George Soutzo, qui a dû quitter hier Bucharest, et apportera des nouvelles d'une contrée où les esprits plus avancés qu'ici, comprennent mieux la nationalité, et se raidissent contre toute influence oppressive».

766-767.

Hurmuzaki XVII

Billecocq către Mareșalul Soult, București 4 Martie 1840.

Arestarea lui Câmpiniano.

<< Le Colonel Campiniano est arrivé ce matin à Bucharest, et j'ai dû éprouver d'autant plus de reconnaissance pour le bon procédé du Prince Ghika, qu'au moment même, je venais l'entretenir de la demande de Votre Excellence, j'ai trouvé S. A. livrée à des préoccupations que lui suscitait déjà, la présence de ce bavard dans sa capitale. Les correspondances de Vienne lui apprenaient aussi, que M. Campiniano avait montré, dans les interrogatoires qu'il avait subis de la part de la police autrichienne, beaucoup d'arrogance, des „dispositions dont le Prince eût à se méfier". „ Ces circonstances, m'a dit S.A. ne modifient toutefois en rien, le désir que j'ai, de réussir dans la démarche que je viens de tenter auprès de Reshid Pacha, pour obtenir que M. Campiniano soit relevé de l'obligation de se rendre en exil à Philippopoli". >>.

769.

Hurmuzaki XVII

Billecocq către Thiers, București, martie 1840 (n'are dată de zi).

Pedepsirea lui Câmpineanu.

La intervenția lui Ghica, Reșid Pașa i-a dat voe să aleagă locul unde să fi exilat Câmpineanu. Principele i-a fixat exilul la mănăstirea Hângănești. Ghica spunea «qu'encouragé par le premier succès auprès de la Porte Ottomane, il allait tenter d'obtenir en faveur du député valaque, la remise de la peine entière».

770.

Hermeziaki XVII

Bulletin politique, Bucarest 12 Avril 1841.

Despre liberarea lui Câmpineanu.

Ar fi fost liberat « sur la haute intervention de l'Empereur Nicolas qui, voulant bien prendre en considération le recours en grâce, adressé à Sa Majesté par le prisonnier de la Porte Ottomane, s'est intéressé auprès du Sultan, à ce que ce boyard fût enfin rendu à sa famille et à ses amis. Le Consul général de Russie à Bucharest s'évertue à dire à chacun, que l'indult accordé au Colonel Kampiniano date déjà de six mois, et qu'il n'a été retardé que par la découverte de la conspiration du mois de Novembre. Mais il est bien difficile, Monsieur le Ministre, de ne pas regarder, avant tout, ce qui se passe aujourd'hui, comme une démonstration qui a pour but de rendre à l'opposition valaque procédé pour procédé, et de lui témoigner ainsi combien on est sensible à cette proposition, récemment émanée d'elle, et qui place un général Russe sur les degrés du trône hospodarial ».

803-804.

Hurmuzaki XVII

Billecocq către Guizot, Bucureşti 14 Iunie 1842.

despre Câmpineanu ministru. Caracterizare.

«M. Duhamel, qui se donne ici pour un envoyé de paix et de conciliation a, en outre, fait un singulier choix, dans la personne de M. le Colonel Kimpineano pour Contrôleur des finances. Si la raison de ce choix est que la vie politique de M. Kimpineano se soit passée à contrôler toujours, à coup sûr, aucune nomination ne pouvait mieux convenir. Mais on ne doit pas cependant oublier... que ses actes publics d'opposition et de critique contre le gouvernement du Prince Sturdza, l'ont rendu lui-même tour à tour, le personnage le plus ridicule et le plus malencontreusement sérieux; ridicule, quand, voulant se montrer à l'Europe comme régénérateur des Moldo-Valaques, il a pris pour introducteurs à Paris et en Angleterre, M. Félix Colson.....; malencontreusement sérieux, quand ses ridicules tentatives l'ont fait prisonnier de l'Autriche à son passage en Transylvanie, et prisonnier de la Porte pendant quinze mois, aux Monastères de Martzinéni et de Plumbroïta.

L'Agent d'Autriche, qui représente ici une puissance qui compte aussi de nombreux sujets valaques, n'aurait pas envisagés cette nomination du Colonel Kimpineano, que comme une palinodie dangereuse en soi, et, de plus, offensante pour sa Cour, si le courrier d'aujourd'hui ne lui avait apporté une dépêche du .... Metternich qui, lui annonçant la mission de M. le Général Duhamel comme une mission de paix et de conciliation, ne lui donne l'ordre de la soutenir en toute circonstance. L'embarras de M. de Ficquelmont doit être grand... car avec sa vieille expérience d'un pays où il réside depuis 10 années, il pense tout naturellement que, qui veut la fin veut les moyens, et à ses yeux la nomination du Colonel Kimpineano ne peut paraître dictée par des idées d'ordre et de conciliation. Mais, dit-on, les choix de ... Duhamel portent, pour excuse de leur bizarrerie, comme par exemple celui du Colonel Kimpineano, la probité et le désintéressement des vues qui inclinent à éliminer des conseils du Prince, des Ministres qui, comme M. Michel Sturdza et M. Constantin Cantacuzène, ne se retirent pas des affaires avec les mains pures.».

878-879.

Hurmuzaki XVII

Billecocq către Guizot, București 10 Iunie 1842.

Cămpineanu ministru.

« M. Subhamel s'aboucha du reste journellement ici, avec les coryphées de l'opposition, et c'est presque ~~sous~~ sous leur dictée, qu'il doit avoir présenté au Prince Ghika, une liste de nouveaux Ministres. Ces Ministres étoient tous choisis dans les rangs des rédacteurs de l'adresse. Le Prince les a refusés. — ...»

« Colonel Cămpineanu, brassé de ses désastres politiques, au ~~degré~~ degré le plus fervent du partisan russe, comme contrôleur des finances».

877.

[Să ținem seamă de de acuzațiile care i s'au adus ca fiind rusofil și având în vedere că D. Cămpineanu singur a emis ostare împrotriva lui Nicolae și că după aceea a acceptat funcții în aderăr politice, se poate trage concluzia că e rusofil? Guzuchevici].

Hurmuzaki XVII

Bolliac către Guizot, București 25 Dec. 1842.

Alegerea lui Bibescu. Cimpineanu.

Lupta urma să se dea între 2 partide: al ciocoilor «représentant le Valaque ignorant, corrompu et vénal» și partidul național. Șeful acestui partid e că-i scrie-t între 4-5 candidați: Emanuel Bălcescu, I. Heliade, Z. Bălăcianu, Stirbey, Bibescu.

«Si les boules étaient mises dans l'urne à découvert, nul doute que le résultat ne fut Russe; si le colonel Kimpiniano n'avait pas été éliminé de la liste des candidats, sous le prétexte que le contrôleur n'est pas Ministre et que, par conséquent, le grade voulu pour être aspirant à la dignité de Prince, lui manque, nul doute non plus que ce Boyard Valaque n'eut réuni, formé même, à lui seul, une majorité décisive. Avec le scrutin secret, et Kimpiniano hors de la liste, tout redevient incertitude, et nul ne peut prévoir l'issue de l'élection».

9 21-922.

Hurmuzaki XVII

Billecocq către Guizot, București 5 Ianuarie 1843.

Despre alegerea lui Bibescu, Câmpineanu.

« L'absence de dix membres a été constatée ; parmi eux, le Colonel Kimpiniano qui, mécontent d'avoir été éliminé de la liste des candidats, n'a pas voulu exercer les droits d'électeur. Singulière manière d'entendre les intérêts de la nationalité Valaque, de la part d'un homme que la Presse Occidentale a toujours représenté comme un héros et un martyre, du plus pur patriotisme, et où en serait, pour les Valaques, la prérogative de nommer leurs Princes, si 190 électeurs, guidés par les mêmes principes d'intérêt et d'ambition personnels, avaient agi comme le Colonel Kimpiniano? ».

Hurmuzaki XVIII.

D. de Nion către Guizot, Bucuresti 1847 Mai 17.
despre numirea funcționarilor superiori în Muntenia.

« M. Kimpineanu est maintenu dans la place de contrôleur général --- ».

doc. XIII p. 17.

Hurmuzaki XVII.

Chateaugiron către Molé, Bucureşti 26 Apr. 1838.

Adunarea obştească convocată pentru 27 (15) Apr. deschiderea ei să va fi amânată sub pretext că episcopul de Râmnic care îndeplineşte funcţia de mitropolit şi e preşedintele Adunării, e bolnav. se face se aşteaptă noi instrucţii dela baronul de Ruckmann.

«La majorité de la Chambre qui forme l'opposition, est très aliénée contre le Prince, parce qu'elle croit qu'il a réclamé, avec plus de force encore que le Prince Stourdza, auprès du Cabinet de St. Pétersbourg, les changements qu'on suppose devoir être introduits dans le Réglement organique. je vois souvent les principaux membres de cette opposition, qui tous sont de la première classe des Boyards ...» şi înşiră pe: Gr. Cantacuzino fratele marelui postelnic, colonelul Băleanu fiul Banului, Colonelul Câmpineanu, Faka cumnatul principelui Mihai Sturza, Aga Filipescu, J. Lorette, etc. Partidul nu vrea caută să interpreteze defavorabil demersurile consulilor Franţei şi Angliei. Chateaugiron într-o lungă discuţie cu principele i-a demonstrat «que la politique des agents français dans les Principautés», simplă şi loială, voia să mentie buna înţelegere între principe şi boeri pentrucă Rusia să nu aibă motiv de amestec. Principele a aprobat purtarea lui Chateaugiron şi relaţiile lui cu boerii, rugându-l să-i calmeze pe aceştia.

700-701.

Hurmuzaki XVII

Billecocq către Guizot, Bucureşti 23 Dec. 1840.

Ce a spus Ghica ~~în discursul său~~ la deschiderea Adunării obştească relativ la Colquhoun.

Ghica „n'a pas hésité à me dire que, dans le paragraphe relatif au complot découvert à Bucarest, quand ... parle du poison répandu dans le pays par des étrangers intrigants, c'est à M. Colquhoun qu'Elle [S.A.S.] veut faire allusion".

789.

Anul 1848 în Princip. Rom. I. - - -

Se reproduce broşura lui „Desprez (H.), La Moldo-Valachie et le mouvement roumain. Extrait de la Revue des deux Mondes, livraison 1-er, janvier 1848". —

Părerea despre Câmpineanu.

Câmpineanu, Bălăceanu şi Brezoianu în Adunare „représentaient les instincts et la pensée de la nation entière, et ils trouvaient un écho si naturel et si fort dans le coeur de la jeunesse lettrée que, dans un élan d'enthousiasme auquel se mêlait quelque enjouement, un poète proposait de les canoniser tous trois". (p. 108).

Lupta dintre Ghica şi partidul naţional.

„Le parti national... s'irrita jusqu'à menacer ouvertement un pouvoir à peine assis, et alors commença une lutte délicate, savante, énergique, où toutes les passions, petites et grandes, jouèrent leur rôle, où l'intrigue fut de mise comme le courage, et où l'ambition égoïste mêla plus d'une fois ses calculs aux voeux du patriotisme. M. Campiniano, le frère de celui-là même qui avait protesté contre la constitution imposée par la Russie, marchait à la tête des désintéressés, c'est-à-dire de ceux qui poursuivaient le développement de l'idée roumaine à travers toutes les questions de personnes et toutes les oscillations des événements".

109.

Câmpineanu, poeţii muntenii şi savanţii.

„Le poètes et les savants moldaves, bessarabes ou transylvains, prêtaient leur concours à Campiniano. A la vérité, sur tous les points où se développait ainsi le mouvement roumain, la censure était là pour le rappeler à la modération et à la réserve; mais, sans en sortir, il possédait encore les moyens de pénétrer jusqu'aux entrailles du pays..."

110-111.

Câmpineanu candidat la tron după căderea lui Ghika.

Ţăranii adulteni îl voiau pe Câmpineanu; „mais outre qu'ils étaient peu nombreux dans l'assemblée électorale, la nomination de ce patriote ... eût été un triomphe trop éclatant pour le roumanisme". La stăruinţa Rusiei, Rusia şterse pe Câmp. de pe lista candidaţilor şi agreiză după alegerea lui Bibescu a ministrului acestuia.

112.

Anul 1848 în Principatele Române I - - -

„Corespondență din București către «Gazeta de Transilvania» No. 52. 1848. 24. VI: (Autorul colecției datează: 20 Iunie 1848).

Arestarea
~~Răsturnarea~~ guvernului de către Solomon și Golescu.

[Descriere veridică și veridică = suzidarei].

1/ Câmpineanu și Golescu s'au proclamat membrii guvernului.

2/ Când Solomon s'a închis în cazarma vechie cu soldații și artileria, guvernul a trimis la el pe mitropolit și Câmpineanu.

702-703.

Anul 1848 în Principatele Române I - - -

„ Corespondență din București către « Allgemeine Zeitung » din Augsburg Nr. 193, 1848. 11. VII ". (Autorul colecției de documente secrete a extras comunicare din 15 Iunie 1848).

Se dă lista miniștrilor de sub președinția mitropolitului.

I. Câmpineanu e ministru de justiție.

600

Anul 1848 în Princip. Rom. I.

Câmpineanu ministru al dreptății.

Guvernul provizor numește la 14 Iunie 1848 ca ministru al dreptății pe I. Câmpineanu
564.

In acelaș zi (14 Iunie 1848), ministrul de externe I. Voinescu II aduce la cunoștința consulilor puterilor străine, alcătuirea guvernului provizor și al ministerului.
565.

Pentru același vezi vol. II p. 53, 278; [illegible]

despre cum va funcționa cancelaria ministerului de justiție, hotărârea lui Câmpineanu din 27 Aug. 1848.
vol. III p. 715.

Anul 1848 în Principatele Române I . . .

„Actul de împuternicire dat lui Ion Ghica, pentru a lucra în numele Țării Românești la Constantinopole" 17 Mai 1848.

N. Golescu, D. Ghica, C. A. Rosetti, I. Eliade, C. Bălcescu, Șt. Golescu, A. G. Golescu, D. Brătianu, I. C. Brătianu, N. Bălcescu, C. Boliac, Rudolf Golescu, Al. Golescu, I. Câmpineanu. (p. 398-399).

cer: 1) Muntenia să rămâie sub capitulațiile sultanului Baiazid Ilderim și Mahomet II.

2) Autonomie așa cum decurge din capitulații, fără a se atinge de prerogativele Porții: să poată face schimbări instituțiilor.

3) Poarta și cu Cabinetele Europei să facă cunoscut aceasta celor agenților săi în Muntenia.

Poarta să ia măsuri împotriva Rusiei care amenință cu ocuparea Munteniei.

Instrucțiile acestea sunt însălite de cei de mai sus și poartă tot data de 17 Mai 1848.

399-400.

Anul 1848 în Principatele Române I. . .

„Protectoratul rusesc în Moldavo-România" articol din „Gazeta de Transilvania" Nr. 35 și urm. 1848. 29. IV.

Rolul lui Câmpineanu.

«.. Muntenii, mulțumiți lui Ioan Câmpineanu și prietenilor lui, făcură să răsune odată măcar, prin toate Cabinetele și prin toate jurnalele, bărbăția, patriotesmul și naționalismul românesc, în opositie cu străinismul ».

364-365.

Anul 1848 în Principatele Române I, Bucureşci 1902.

Compromisul şi Societatea pentru învăţătura poporului român.

Actul de constituire al Soc. e din 20 Aug. 1839. Actul de constituire e iscălit de I. Ghica, A. G. Golescu, D. Brătianu. „Acest act s'a făcut îndoit şi unul rămâne în resma cassienilor de la Paris, iar altul s'a dat domnului Poleovniac Compromisul, ca să-l facă cunoscut soţilor ce se vor găsi la Bucureşti".

p. 11.

[Se pare că Soc. a luat fiinţă la Paris. = Regulamentul].

Anul 1848 în Principatele Române II.

<< Răspunsul Adunării obștești din 21 Iulie 1837 la ofișul Prințului domnitor din 18 [Iulie 1837] >>.

Activitatea lui Câmpineanu în Adunare.

<< Să ne întoarcem la adresa obștestii Adunări de la 1837. Se știe că aceea ar fi fost compusă de răposatul profesor Isvoliu, care pe acele timpuri nimeni ar fi avut curajul a scrie așa, precum se vede; aceasă observăm, că stilisarea originară fu în câtva modificată, pe când se purta din casă în casă; iar în obștească Adunare fu apărată de Ioan Câmpineanu și de Ioan Filipescu. Adunanța, la pretensia Boerului Rîmnicean fu închisă și sparță prin Domnul, cu cuvânt că aceeași ar fi fost turburoasă și ar fi avut scopuri revoluționare, măcar că tot se întâmplă fu cearta lui Câmpineanu și a lui Filipescu cu Barbu Știrbeiu >>.

464.

Anul 1848 în Principatele Române II.

Articolul „Căimăcămia" al lui G. I. Vereșcu din „Poporul Român" No. 12. 10 Iulie 1848 —

Fapta lui Solomon și Odobescu „fusese criminală". Aristocrația corupse prin bani pe <<câțiva oameni de credință>> și tot ea răspândi vestile false că se apropie armatele străine. Guvernul se retrage. <<În astă catastrofă se declară Căimăcămia: membrii ei fură ipocrizia, vehemia, avaritia, despotismul, și mai mesci de toate tirania ---->>. Negustorii înarmă cu militarul deivos și poporul [redacted] s'au răsculat și s'au dus la mitropolit. Căimăcămia a căzut după 24 ore.

<<Poporul cere Guvern provisoriu, și d. Ioan Câmpineanu, al cărui trecut și present ne poate încredința despre viitor, fusese ales a duce această grea și plăcută sarcină>>.

392-394.

Anul 1848 în Principatele Române II.

Scrisoarea lui A. G. Golescu către Nicolae Bălcescu, Viena 19 Iulie 1848.

A. G. Golescu făcuse o propunere în legătură cu administrația. „Ruset" l-a consultat. Bentru a nu ficcarță, Golescu a tăcut.
« Nu-i ajunge rea credință — spune A. G. Golescu —, îl cred un caracter nobil în fundul inimii sale, însă focul ambiției turbură la dânsul lumina vederii intelectuale și, fie zis între noi, el este bun ca să aprindă o revoluție, nu însă ca să o cârmuiască; mai bine a făcut că s'a tras, dar e folos, căci a intrat Câmpineanu, care este mult mai periculos. Nu-mi place nici Costache Cretulescu, căci îl văd îndoctrinat de Câmpineanu; să-ți spun din toate-mi ». Cere lui Bălcescu să-i scrie « despre purtarea lui Câmpineanu ».

617–618.

Anul 1848 în Princip. Rom. II.

Guvernul provizoriu din care face parte și I. Câmpineanu
numește la 1 Iulie 1848 pe Teodor Diamant prefect de Râmnic și pe
Gr. Vlădoianu la Buzău.

224.

Anul 1848 în Princip. Rom. II.

Guvernul provizoriu hotărâ la 1 Iulie 1848 «după dorința poporului» să ~~recunoască în funcție locul~~ lui Odobescu și Solomon. (este și să vadra rangurile lui

Câmpineanu era membru al guvernului.

241.

Guvernul primește demisia lui Odobescu și Solomon, având toate drepturile pentru cei 18 ani serviți. 242.

Guvernul autorizează pe Solomon să meargă la Mehadia.

243-244.

Anul 1848 în Princip. Rom. II.

Guvernul «interimar al Țării-Românești» dă la 2 Iulie 1848 o proclamație către locuitorii capitalei invitându-i să păstreze liniștea. Le menționează că Odobescu și Solomon de bună voe au demisionat.

Inserează proclamația și I. Câmpineanu -

243.

O altă proclamație către Capitală. La 4 Iulie 1848.

287-288.

Anul 1848 în Princip. Rom. II.

Când s'a produs arestarea guvernului provizoriu, Cârnifiveanu, Brătianu și Mitropolitul s'au dus la cazarmă și soldații au jurat din nou «că vor păzi interesele proprietarii».

Articol din „Poporul Suveran" No. 4 din 5 Iulie 1848.

308.

Pentru acest informație și „Pruncul Român" No. 8-10 din 6-8 Iulie 1848.

327.

Rolul lui Câmpineanu în revoluţia din 1848

Constantinople, le 5 Juillet 1848.

« Le Prince Ghyka este arrivé ici comme Représentant du parti libéral en Valachie. Immédiatement il s'est adressé à la Légation de France.

« L'opposition à la tête de laquelle sont M.M. Campiniano, Golesco, Kretzulesco, etc. avait décidé, après les événements de Vienne, de se débarrasser peu à peu du protectorat russe par une voie légale et pacifique ».

Pentru a stăruji această tendinţă duşmănoasă şi consulul Kotzebue au căutat să provoace turburări în Muntenia spre a prileji o ocupaţie nouă. « A cet effet, ils surent exploiter l'ardeur de deux militaires, le Major Tell et M. Magius (sic)... Ils surent se faire promettre par ces volontaires un soulèvement contre la Sublime Porte, suivi d'un appel aux peuples bulgare, serbe, et autres chrétiens de la Turquie. Les agents russes, après avoir fait venir le Major Tell et M. Magius, à Bucharest, et après s'être assurés de leur ~~entreprise contre la Sublime Porte et de leur faire voir~~ bonne volonté, les ont laissés sans aucune surveillance, ce qui a permis à M.M. Campiniano et Golesco de détourner ces militaires de leur entreprise contre la Sublime Porte et de leur faire voir toute la duplicité de la Russie »

Anul 1848 în Principatele Române II.

La 30 Iunie 1848, mitropolitul Neofit și I. Câmpineanu subscriau o „Publicație" prin care reveneau asupra ~~hotărârilor~~ hotărârilor luate la 29 Iunie 1848 împotriva guvernului provizoriu și a constituției, jurând din nou că vor vor păzi cele 21 punctu „afară din articolul proprietății care el va hotărî Obștească Adunare". Guvernul provizor era rechemat și funcționarii noului regim reintegrați în funcții.
185-186.

Din satul Rucălău, guvernul provizor răspundea la hârtia de mai sus la 1 Iulie 1848. Toți subscriitorii răspunsului spuneau că nu se vântură decât cu anumite condiții, între altele aceasta era lui Bolintineanu și Odobescu.

229-230.

Anul 1848 în Principatele Române II.

<< Depoziţiunea Colonelului Ioan Odobescu, despre atentatul dela 19 Iunie [1848] >>. [Pusă această depoziţie la data de 26 Iunie 1848].

Bărăndeu i-răm că a contribuit la arestarea guvernului, colonelul Odobescu a fugit după soldaţii care-l deteaptă Tell şi a poruncit să-l aducă înapoi şi să i se dea şi nouă sabia că sunt arestat. << În această vreme s'a umplut curtea de norod, iar cătă vor fi fost prin preajmă un ceasoc; şi după îndemnarea altora, am eşit în balcon, unde erau d. Eliad şi d. Tell, şi mi-au zisă să numim Guvernul, iar eu am răspuns că Guvernul este tot acela, iar d. Tell mi-a zis că d-lui se vede arestuit, şi eu i-am răspuns că poate va fi auzit, că am poruncit să-i dea sabia. Când tot de odată mi-am pomenit cu unul, care mi se pare că a fost d. Eliad, că proclamă numele unui de căpăi" al Guvernului, iar norodul a răspuns „vrea"!. După aceea au proclamat numele Căimăcămului şi norodul a strigat iarăşi „vrea"! --->>.

119.

1) Decembre, [redacted].

«Raportul Colonelului Nicolae Ilieșoianu despre hotărârea Comisiunii ostășești judecătorești, pentru fapta de la 19 Iunie» [28 Iunie 1848].

Tell înaripat de mândrie arătă soldații adunați Odobescu. Acesta i a spus că să modifice Guvernul.

După ce i s'a dat soția lui Tell, acesta l-a întrebat pe Odobescu ce în ce chip voește să modifice Guvernul? Iar el i-a răspuns că voește să intre și însuși (adică Odobescu) în Guvern, împreună cu d. Câmpineanu, pe care și înfățișându-i poporului....., nu i-a priiit, începând a amenința aspru pe Odobescu s.c.l. ---->>.

« Scrisoarea lui A. G. Golescu către V. Bălescu », Bucureşti 25 Iunie 1848. - -- « Judecata ostăşească a lui Odobescu, Solomon şi Lăcusteanu s'a început. Odobescu dă câteva semne de nebunie sau adevărată sau prefăcută. Vorbele lui Câmpineanu în privinţa lui Odobescu nu mi se par curate. Sunt să mă certe, dar eu găsesc că de un om şiret, el puţin cu dreptate, mai mulţi au dat în complotul lui Solomon ... ».

S'au început desbaterile pentru alegeri. « Câmpineanu, Voinescu, Rosetti, Eliopescu şi V. Golescu au într'o unire mare autoritate pentru moderantisme ».

Anul 1848 în Principatele Române... II.

„Declarațiunea dată de Al. G. Golescu Comisiei ostășești judecătorești, pentru fapta dela 19 Iunie [1848]".

După ce guvernul a fost arestat, Al. G. Golescu l-a rugat pe colonelul Solomon să nu verse sânge „adăugând că noi, ca să răpărm țara de turburări ce ne ar putea să o aducă la primejdie de o năvălire străină, ne lepădăm bucuros de toată puterea provisorie ce ni s'a încredințat de către poporul român în ziua de 13 Iunie, și ne supunem la orice judecată criminală, la care ar voi să ne dea guvernul vostru, în capul căruia i-am și propus să se pue d-lui însuși cu d. Câmpineanu și cu alți răi vor voi să aleagă d-lor." Acest rugăminte de a nu se vărsa sânge, a fost lăsată și colonelului Solomon. Acesta a spus că vrea să salveze guvernul provizoriu. Golescu a fost amețit de prezumția lui Golescu.

88-89.

Anul 1848 în Principatele Române II.

« Declarațiunea dată de Generalul Tell comisiei ostășești judecătorești, pentru fapta de la 19 Iunie » [1848].

Arestarea guvernului provizoriu. Câmpineanu.

după ce l-a arestat pe Tell, colonelul Odobescu, i a cerut să modifice guvernul. Tell l-a întrebat în ce chip voește să facă aceasta.

« D-sa mi-a propus a intra în guvern împreună cu d. Câmpineanu, am început dar a-l recomanda poporului, dar înștiințându-se curînd și indignându-se de atentatul săvârșit, a început a-l amenința asupra ».

„Pământă trădare". Articol din „Poporul Suveran" Nr. 2, 25 Iunie 1848. —

Până aceasta guvernului Odobescu declară guvernul răsturnat și numește altul compus din el. Cârmuiorii se schimbă.

Anul 1848 în Principatele Române III.

Câmpineanu membru în comisia administrativă.

La [3 Aug. 1848] Locotenența domnească comunică ministrului de interne lista celor numiți în diferitele comisii.

În comisia administrativă a fost numit și I. Câmpineanu.

194-195.

La 14 August 1848 se hotărăște ca această comisie să țină ședințele duminecă, miercurea și sâmbătă la orele 6 p. m.

433.

Scrisoarea lui Ion Ghica către Nicolae Bălcescu, Constantinopol 1 August 1848.

«... voesc a fi ales în cameră. Sfătuiește-te cu Roset și cu Câmpineanu și mă propuneți de candidat, și dacă socotiți, voi face și o profesie de credință, cu toate că proclamația revoluției noastre este o profesie destoinică».

Anul 1848 în Principatele Române IV, Bucureşci 1903.

„Decretul ---- lui Fuad Efendi şi al Caimacamului G. Cantacuzino dimpreună cu decisiunea Sfatului administrativ extraordinar al Ţării-Româneşti pentru aplicarea decretului => 21 Sept. 1848.

Fuad cere ca să se ia măsuri împotriva străinilor din ţară şi împotriva celor cari fiind din ţară, vagabondează.

Sfatul administrativ din care făcea parte şi Ioan Câmpineanu numeşte această comisie, anată cum va funcţiona, asta pentru capitală. Celelalte oraşe vor avea comisii alcătuite de cârmuitorii judeţelor. (21 Sept. 1848).

475-477.

Câmpineanu membru al Sfatului administrativ.

Anul 1848 în Principatele Române IV.

Câmpineanu în Statul administrativ.

Statul administrativ extraordinar din care face parte și I. Câmpineanu, hotărâște la 2 Oct. 1848 oprirea exportului de cereale cu începere dela 15 Oct. 1848.

708.

Anul 1848 în Princip. Rom. IV.

Cârnpineanu la Lespezile contrelucrează ministru.

Înștiințarea lui N. Costinescu către „Gazeta de Transilvania" nr. 81-85, 4-18. X. 1848. — [Autorul vrednicii pune data de 19 Sept.].

«D. Cârnpineanu fu rechemat iar la control, ca unul ce pare că n'ar fi avut mână de amestec în lucrările dreptății, întocmai după Regulament».

450.

Această numire s'a făcut la 27 Sept. 1848, când a apărut în „Buletinul Oficial al Principatului Țării-Românești nr. 44", ~~numirea~~ decretul de numire al cârmuitorului și ai miniștrilor.

562.

Despre această numire și pag. 565 și 720.

Anul 1848 în Princip. Rom. IV.

Articol din „Buciumul Român" Nr. 34 din 31 Aug. 1848, despre V. Cârgiuleanu.

Nu e de înțeles cum poate lucra cu oameni vechiului regim care aplaudau Regulamentul Organic să „trăească constituția", în timp ce acei care au luat parte la revoluție, n'au ocupație, stau pe străji.

14-15.

Anul 1848 în Principatele Române V.

Caracterizare a lui Câmpineanu.

Scrisoarea lui A. G. Golescu către Ion Ghica [1848].

Câmpineanu «... est incapable de risquer quelque chose de ses intérêts, pour tenter une politique nationale! Sur la plupart d'entre nous, Câmpineanu a trahi la cause du pays; pour moi, ses intentions sont pour le moins douteuses et, par conséquent, je crois qu'il fallait éviter de le présenter comme étant du parti turco-national».

550.

Anul 1848 în Principatele Române V, Bucureşti 1904. —

Cârmuirea în Statul administrativ.

În urma cererei lui Ghibanul şi a Cârmuirii s'a hotărît strângerea armelor dela locuitori şi a praful de puşcă. Asemenea s'a hotărît înlăturarea funcţionarilor numiţi sub revoluţie sau a celor numiţi înainte de 11 Iunie dar cari au avut o atitudine prietenească faţă de revoluţie. 18 Oct. 1848

199-201.

Anul 1848 în Principatele Române V.

Cârmuirea în Sfatul administrativ.

Sfatul administrativ extraordinar hotărăște la 19 Oct. 1848 prelungirea oprirei exporturei cerealelor până la 15 ale viitorului Noemvrie inclusiv --- >>.

207-208.

Anul 1848 în Principatele Române V. - -

Consiliul ... în Sfatul administrativ.

La 27 Oct. 1848 Sfatul administrativ extraordinar ia măsuri în privința cursului monetelor.

278-279.

Hacciosi zi se hotărăște ca tămnile pentru Fuad Efendi, a dragomanilor lui, a lui Omer Pașa, etc. să fie plătite din fondul pentru cheltueli extraordinare ale visteriei.

279-280.

Anul 1848 în Principatele Române V ...

Cârmuirea în Statul administrativ.

Se hotărăște la 31 Oct - 1848 să se despăgubească proprietarii și arendașii cari au avut de suferit pagube din partea oamenilor.

316-317.

Anul 1848 în Principatele Române V.

Împrejurările în Statul administrativ. -

Statul administrativ extraordinar declarată la 1 Noemvrie 1848
că- armata turcească se porneşte către Ardeal.

338-340.

Anul 1848 în Principatele Române V.

Împrumuturi în Statul administrativ.

La 6 Noembrie 1848 hotărâșt plătirea de către Visterie din fondul extraordinar, suma de 950 lunar, pentru cancelaria lui Omer Pașa.

376.

Anul 1848 în Principatele Române V. –

Împrejurările în Statul administrativ.

Hotărăște la 13 Decembrie 1848 ca banii cheltuiți cu arestarea unor săteni din jud. Teleorman «să se treacă tot în socoteala cheltuielilor ce urmează a se face pentru înlesnirea arestanților de la Târâveşti».

418.

Anul 1848 în Principatele Române V.

Cârmuirea în Statul administrativ.—

Hotărâște la 30 Noembrie 1848 ca 4716 lei cheltuiți „pe seama Exc. Sale Rifaat Pașa" să se „răspunză" de visteria din paragraful cheltuielilor extraordinare.

526.

Anul 1848 în Principatele Române V.

Împrumutarea în Statul administrativ.

La 4 Dec. 1848 se iau, de Statul administrativ extraordinar, hotărâri în privinţa unor trăsuri.

584-585.

Anul 1848 în Principatele Române V.

Cârmuirea în Statul administrativ.

La 9 Dec. 1848, Statul administrativ extraordinar, în hotărîri în privința școalelor sătești.

601.

Anul 1848 în Principatele Române V.

Cămpineanu în Sfatul administrativ.

Sfatul administrativ extraordinar hotărî la 14 dec. 1848
să cheltuiască la spitalul Filantropiei să se cumpere
din banii acelui așezământ.

638.

Anul 1848 în Principatele Române V.

Împliniri în Statul administrativ.

Hotărâre la 14 Dec. 1848 ca plata lucrătorilor zidiți la palatul lui Fuad Efendi să se facă de către visterie din cheltuielile extraordinare.

638-639.

Asemenea s-a hotărât la 16 Dec. 1848 ca spesele necesare construirii a 10 gherete la palatul lui Fuad să se plătească din fondurile extraordinare.

647.

Anul 1848 în Principatele Române VI, Bucureşti 1910.

Împrejurările în Sfatul administrativ

Sfatul se pronunţă în chestiunea arendaşilor de moşii mănăstireşti, 12 Febr. 1849.

137-138. nr. 140.

Anul 1848 în Principatele Române VI.

Corespondenţa în Sfatul administrativ.

Hotărâri luate de acest Sfat la 12 martie 1849 în privinţa raporturilor dintre proprietari şi clăcaşi.

177-179.

Anul 1848 în Principatele Române VI.

Împrumutul în Statul administrativ

Hotărâri luate de Stat la 25 Martie 1849 în chestiunea plăţirii datoriilor «ce are contractate [Muntenia] către guvernul împărătesc a Rosiei, atât din avanţele băneşti ce acesta a făcut până acum şi va mai face în viitor pentru aprovizionarea » armatei mneşti.

180–184

Anul 1848 în Principatele Române VI.

Împrejurările în Sfatul administrativ.

Sfatul hotărăște la 4 Iunie 1849 ca banii sheltuiți de turcii turcești când s'au dus să potolească răsvrătirea locuitorilor din satul Piatra și Sohaia (în Octombrie) să fie pe seama răsvrătiților locuitori.

245-246

Anul 1848 în Principatele Române VI.

Împrumutul în Sfatul administrativ.

Sfatul administrativ extraordinar adresându-se lui Barbu Știrbey, îi spune că-i dă din visterie 13.000 galbeni împărătești spre a face un dar lui Fuad Efendi care părăsește țara. [13 Martie 1850]

300-301 și 302.

1848 în Romînia, Bucureşci 1898. Colescu-Vartic.

Societatea „Dreptate-frăţiă" şi Cîmpineanu.

Constantin Solescu înfiinţase la 1826 societatea Filarmonică (?!) «pelângă care şi în număr mai restrâns de membri, mai înfiinţă şi o societate secretă» (p. 15). Această societate secretă un dispăru odată cu moartea lui C. Solescu «ci ea fu urmată de I. Cîmpineanu şi în urmă de vepotul său Ion Sbirka, iar pe la 1843 luă numele: Dreptate-frăţiă». Din societate mai făceau parte: N. Bălcescu, Ch. Tell, Voinescu II, Boliac, Bolintineanu, Heliade, Al. S. Solescu, Marin Serghiescu, Filipescu, etc. Societatea „Dreptate-frăţie" ţinea la început întruniri la Rosetti pe strada Ţesătorilor, apoi, pentrucă poliţia află de aceste întruniri, la Goleşti. «La una din acele întruniri să şi întocmi comitetul revoluţionar[1], care - cum spune Brunul Român-Tunsărescu - veni pe Rosetti să se ducă la Domnitor şi să-l roage, în numele tuturor, a se pune în capul lor şi a înfiinţa reforma şi regenerarea Românîei». Bibescu refuză rele motive că nu a venit încă vremea pentru aşa ceva. Domnitor şi I. Brătianu, după întoarcerea dela Paris, deveniră membri în comitetul societăţii „Dreptate-frăţiă".

p. 59-61.

[1] E vorba de revoluţia din 1848

1848 în România, Bucureşci 1898.

Câmpineanu ministru.

Bibescu abdică în noaptea de 14 Iunie 1848. În „Ministerul vremelnicesc" I. Câmpineanu fu numit ministru al dreptăţii.

1848 în Romania, Bucuresci 1898.

Câmpineanu membru în Comisia interimară (1848).

de fuga Rușilor Guvernul provizoriu părăsise Bucureștii. Până la în apropiere aceștia se întoarse o comisie interimară din care făceau parte: Mitropolitul Neofit, I. Câmpineanu, C.A. Kretzulescu, N. Golescu și I.C. Brătianu. —

1848 în Romania, Bucuresci 1898. —

Câmpineanu șeful opoziției din Adunare.

Alex Sturdza a fost numit domn (1834) împotriva Regulamentului care prevedea ca domnul să fie ales de Adunarea obștească.

«Partidul național din Adunare, compus din acei cari nu votaseră Regulamentul, văzu în aceasta o știrbire a drepturilor țării și se constitui în opositiune sub I. Câmpineanu, deja cunoscut însă de mai nainte, prin munca și luptele sale pentru binele și înaintarea țării. Lângă dânsul se grupară Gr. Băleanu, Iancu Ruset, Gr. Cantacuzino și încet-încet acest grupuleț ajunse a fi majoritatea Camerei ...». Cererile Rusiei de a se face unele schimbări Reg. Organic, în scopul de acest grup ce o voia înălțarea autonomiei țării. «Prin mijlocirea lui Eliade, partidul național se puse în înțelegere cu Sovereitorul, câștigând a-l atrage în a sa acțiune». Aceste convinți, dar fără voința lor, «își înstrăinară și partidul național și pierdu și sprijinul consulului rus». Obștească adunarea fu dizolvată. Ca răsbunare «fu contrară lui Sturdza» cenzurând pe Sovereitor și refuzându-i votarea sarcinilor țăreilor, printr'o lungă dezbatere. Această «anafora» fu prezentată Curților suverane și protectoare care numiră o comisie de anchetă din Șekib-Efendi și Duhamel. Ancheta stabili nevinovăția Sovereului care fu dezvinovățit la 7 Oct. 1842. Și Sovereul și adversarii lui căutară să-și atragă comisia de anchetă prin bani.

39-40